Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 212. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 4-го ЛИСТОПАДА 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, NOVEMBER 4, 1976 No. 212. VOL. LXXXIII

ДЖІММІ КАРТЕР ОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА ЗСА, ПЕРЕМІГШИ ДЖЕРАЛДА ФОРДА МАЛОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ. ДЕМОКРАТИ ЗАДЕРЖАЛИ БІЛЬШІСТЬ В КОНГРЕСІ. КАНДИДАТИ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ ПЕРЕПАЛИ

Вашінгтон. — Колишній демократичний губернатор Джорджії, Джіммі Картер, який ще рік тому був мало відомий серед американського загалу, у виборах у вівторок, 2-го листопада, малою кількістю голосів переміг свого республіканського суперника президента Джералда Форда і 20-го січня наступного року стане 39-им президентом ЗСА. Пост віцепрезидента займе теперішній сенатор Волтер Мондейл із Міннесоти. Хоча в середу рано, коли це число „Свободи" готувалось до друку, остаточний підрахунок голосів ще не був закінчений, то Картер мав 51 відсоток голосів а Форд 48 відсотків. Передбачається, що Картер і Мондейл одержать 2 мільйони голосів більше, ніж Джералд Форд і республіканський віцепрезидентський кандидат, сенатор Роберт Дол із Канзасу.

Перемога Дж. Картера і В. Мондейла була запевнена, коли пізно вночі з вівтірка на середу показалося, що демократичні кандидати на президента та віцепрезидента перемогли у Міссісіпі, Вісконсині та на Гаваях, одержавши більше ніж 270 електорів, що становлять більшість „виборчій колегії". Ця колегія, згідно з Конституцією ЗСА, фактично обирає президента і віцепрезидента країни. Вона складається з представників стейтів, обраних під час загального голосування.

Джіммі Картер переміг у майже всіх стейтах Півдня, як рівнож у таких стейтах індустріяльного Сходу, як Ню Йорк та Пенсильвенія. Натомість президент Форд переміг у Ню Джерзі та Конектикаті. Політичні аналітики вказують, що перемогу Картера запевнила підтримка робітничих спілок, мешканців міст, чорного населення, жидів і людей ліберальних переконань. Президента Форда підтримували більш консервативні елементи, як рівнож мешканці передмість і фармерських стейтів та виборці, які вважали себе за „незалежних", тобто такі, які не належать ні до Республіканської, ані Демократичної партії.

Джіммі Картер в четвертій годині рано з вівтірка на середу виголосив свою „промову перемоги", в якій гратулював президентові Фордові за передвиборчу кампанію та заявив, що з нетерпеливістю жде на свою 4-річну каденцію, яка почнеться 20-го січня наступного року. Президент Форд натомість ще вночі ще не визнав Картера переможцем, а його виборчий комітет домігся того, що в Ню Йорку суд наказав перевірку голосів, бо республіканці підозрівають, що там могли відбутися „деякі махрування".

Демократи задержали більшість в Конгресі

В середу рано ще не були відомі всі вислідки виборів до Сенату та Палати Репрезентантів, але вже були виразні познаки, що демократи задержать більшість в обох Палатах Конгресу і відношення кількости демократів до республіканців в новому 95-му Конгресі буде майже таке саме, як в дотеперішньому 94-му Конгресі. В Палаті Репрезентантів, до якої у вівторкових виборах обрано всіх 435 членів, демократи правдоподібно знову здобудуть 290 місць, а республіканці 145 місць. В Сенаті демократи правдоподібно матимуть 60-62 сенаторів, а республіканці 38-40 сенаторів. Під час вівторкових виборів обрано 33 із 100 сенаторів.

В НЮ ЙОРКУ: Демократично-ліберальний кандидат Деніел П. Мойніген переміг республіканського-консервативного сенатора Джеймса Баклі. До Палати Репрезентантів були переобрані такі відомі демократичні конгресмени: Едвард Коч, Лестер Вулф, Джон Мифрі.

В НЮ ДЖЕРЗІ: Демократичний сенатор Гаррісон Вілліямс переміг свого республіканського суперника Девіда Норкроса, а до Палати Репрезентантів були переобрані такі відомі члени: республіканка Міллісент Фенвик і демократ Джозеф Мініш.

В ОГАЙО: Колишній демократичний сенатор Говард Метценбавм переміг республіканського сенатора Роберта Тефта, мол.

В КОНЕКТИКАТІ: Республіканський сенатор Лоуелл Вайкер здобув перемогу над демократичною суперницею Глорією Шейфер.

В ПЕНСИЛЬВЕНІЇ: Республіканський кандидат Джон Гайнс був обраний на сенатора, перемагаючи демократа Вілліяма Гріна.

В МІННЕСОТІ: Демокра-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Новообрані президент Джіммі Картер і віцепрезидент Волтер Мондейл

Кандидати українського роду програли

Хоча ще не всі голоси обраховані, всі три українські кандидати в цьогорічних виборах: кандидати до Конгресу Степан Поступак і Аліція Сивулич в Пенсильвенії та кандидат до стейтової легіслятури Борис Антонович в Іллиной в середу рано були далеко позаду своїх суперників.

С. Поступак, кандидат Республіканської партії на конгресмена із шостого дистрикту Пенсильвенії, програв вдруге відношенням 3:1 голосів в змаганні із своїм суперником, демократичним конгресменом Гасом Ятрони, до успіху якого причинилася перемога Джіммі Картера в тому стейті. С. Поступак заявив, що він і надалі залишиться активним в політичному житті стейту і не виключає поновно спроби в будуччині.

П-і А. Сивулич, рівнож кандидат Республіканської партії, яка зголосила свою кандидатуру на конгресмена з 15-го дистрикту Пенсильвенії щойно кілька тижнів перед виборами, програла відношенням голосів 2:1 проти демократичного конгресмена Генрі Руні, здобувши все ж таки біля 60,000 голосів. П-і А. Сивулич яка є асистентом ректора Ляфает коледжу в Істоні, Па., і очолює Українську Православну Лігу ЗСА, рівнож виявила охоту продовжувати участь в політичному житті стейту з можливістю поновної кандидатури.

Б. Антонович, молодий український правник з Чікаґо, який кандидував на пост стейтового асемблімента з 19-го дистрикту Іллиной, був на четвертому місці із 10,076 голосами після обчислення 93-ох відсотків усіх районів дистрикту, згідно з інформаціями щоденника „Чікаґо Сан-Таймс".

Кіссінджер утруднює працю Гельсінкської комісії

Вашінгтон. — В понеділок, 1-го листопада, державний секретар Генрі Кіссінджер відтягнув дозвіл для трьох представників виконавчої частини федерального уряду їхати з групою законодавців до країн Західньої і Східньої Европи, щоб перевірити, чи уряди тих країн виконують постанови Гельсінкської Декларації. Натомість Кіссінджер дозволив цим трьом урядовцям їхати із законодавцями тільки до Брюсселю на наради НАТО та Европейського Спільного Ринку. Рішення Кіссінджера гостро критикував конгресмен Данте Фасцелл із Фльориди, голова новоствореної комісії, яка складається із 12-ох членів Конгресу і трьох представників виконавчої частини уряду і яка за головне завдання має наглядати, чи Совєтський Союз і його сателіти додержуються Гельсінкської Декларації, хоча має також перевіряти виконання постанов цієї угоди всіми іншими державами, які її підписали. Конгресмен Фасцелл сказав, що несподіване рішення Кіссінджера не дозволити трьом представникам виконавчої частини уряду взяти участь в дослідчій подорожі по країнах Европи може мати негативний вплив на союзників ЗСА, як рівнож може „викликати сумніви" у неприятелів відносно закордонної політики Америки, оскільки виявить розбіжність в поглядах Конгресу та виконавчих чинників щодо Гельсінкської Декларації, зокрема щодо постанов, які стосуються вільного обміну інформаціями та людьми.

Державний департамент заперечив твердження конгресмена Фасцелла, що нібито цей департамент не хоче „вповні співпрацювати з комісією", але признав, що уряд президента Форда не бажає, щоб три представники виконавчої частини уряду тепер брали участь в нарадах з речниками інших держав. Деякі співробітники Г. Кіссінджера признали, що державний секретар не хоче, щоб чужинецькі уряди думали, що його департамент підтримує діяльність Гельсінкської комісії до тієї самої міри, що члени Конгресу. Ці урядовці вказували на те, що коли президент Форд підписував закон, який створив цю комісію, то зазначив, що три представники виконавчої частини будуть „обсерваторами" та не братимуть участи у всій діяльності комісії.

Совєти незадоволені заміною американського амбасадора в Москві

Москва. — Пресові агентства інформують, що уряд Совєтського Союзу правдоподібно висловив своє невдоволення зміною амбасадора ЗСА в Москві і розголошенням справи радіяції будинку американської амбасади, у вислідї чого службовці, як також сам колишній амбасадор Волтер Стоссел, були захворіли від постійного „бомбардування" мікрохвилями будинку амбасади. Помітне невдоволення в Москві викликало також повідомлення, що наступним амбасадором ЗСА буде Малколм Тун, але Державний департамент у Вашінгтоні відмовився відтягнути його ім'я чи полити будь-які зміни. Тун, якому минуло 60 років життя, це колишній амбасадор ЗСА до Ізраїлю, а раніше до Чехо - Словаччини і Югославії. Він відомий також серед дипломатів, як знавець східньоевропейської, зокрема підсовєтської дійсности.

Приготовляють сесію Верховної Ради УССР

Київ. — Газета „Радянська Україна" з 23-го жовтня ц. р. повідомила, що Президія Верховної Ради УССР наказала пляново - бюджетній комісії, галузевим комісіям у справах молоді розглянути державний п'ятирічний плян розвитку народного господарства Української ССР на 1977 р. і приготовити всі матеріяли до сесії Верховної Ради УССР, яка відбудеться 18-го листопада ц. р. Згідно з дорученням Президії, — як інформує в дальшому газета, — перший заступник голови Президії Верховної Ради, В. С. Шевченко, провела нараду голів постійних комісій, діючих при Верховній Раді. Найбільше уваги на комісіях присвячено „Державному п'ятирічному пляну розвитку народного господарства Української ССР на 1976-1980 рр.". Цій темі була присвячена трьохгодинна доповідь депутата В. А. Масола і міністра фінансів УССР А. М. Барановського.

„Радянській Україні" не подобаються весілля без „радянських обрядів"

Критичну настанову прийняла київська „Радянська Україна" до весіль, які відбуваються в час польових робіт і тривають три до шести днів і — як виявляється — на жадному з весіль не був і не вітав батьків ні ділі парторг колгоспу — цим самим ці весілля „йдуть в розріз з комуністичною мораллю". На Софіївці біля Києва в найгарячіший робочий час гуляли чотириста людей, тоді як працездатних у колгоспі всього — 425. „Гуляли, забувши про ферми й незібрані поля: на перше жовтня із 160 гектарів цукрових буряків тут зібрано лише тільки 26". А скільки ж грошей вйдають на таке гуляння, від 3-5 тисяч карбованців. Тому то бюро обкому партії прийняло відповідне рішення, „яким засудило практику нескромно - розкішних, багатоденних весіль, які завжди спричинюють господарські збитки, і рекомендувало парторганам, радянським органам на місцях сприяти впровадженню нових радянських обрядів і звичаїв" — пише „Радянська Україна".

ЛІХТАРІ НЕ ДЛЯ... НАСЕЛЕННЯ

„Київська „Радянська Україна" інформує, що в селі Пустовітах Миронівського району встановлено ліхтарі, „та світять вони, ці ліхтарі, тільки біля правління колгоспу". Непримно, бо інша частина вулиці в темряві.

ІВАН ГЕЛЬ ВЕДЕ ГОЛОДІВКУ, ДОМАГАЮЧИСЬ ПРИЗНАННЯ СТАТУСУ ПОЛІТИЧНОГО В'ЯЗНЯ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Подаємо повний текст самвидавного документу про голодівку і жорстокі переслідування Івана Геля, а також його біографію.

Іван Гель

Від травня 1976 року Іван Гель веде довготривалу голодівку. Його основні вимоги такі: признати йому статус політв'язня; допустити до табору представників Міжнародного Червоного Хреста, Комітету прав людини ООН і інших міжнародних гуманітарних організацій, а також представників незалежної преси. Він вимагає теж, щоб в'язням видавали доброякісний харч, а не гнилі, смердячі, непридатні для вжитку продукти, від яких багато в'язнів терпить на довгі поноси (бігунку) та інші жолудково-кишкові хвороби. Гель протестує проти постійних понижуючих обшуків, під час яких забирають навіть листи від рідних і друзів (які вже пройшли таборову цензуру). Він вимагає кваліфікованого медичного обслідування і медичної допомоги.

Іван Гель вже від довшого часу терпить на страшні болі голови. Весною 1976 року, кінець-кінцем, його поклали на дуже короткий час у таборову лікарню на обслідування. Болі голови, за діягнозою лікарів, зумовлені недостатнім харчуванням, виснаженням клітин мозку... Одначе медичної допомоги Гелю не дали... Бандеролю з необхідними медикаментами, прислану за дозволом адміністрації, на адресу таборової лікарні — завернули назад.

Іван Гель почав голодівку ще при кінці травня 1976 року. Це стало відомо людям, які 7-го серпня приїхали на побачення з ув'язненими в „Учреждении ЖХ-395/1-6". Гель продовжує свою голодівку вже сімдесять діб, а примусове харчування проводять два рази на тиждень.

Іван Гель народився 17-го липня 1937 року в селі Клецько, Городенського району, Львівської області в селянській родині. Його батько, Андрій Петрович, 1901 року народження, селянин, був арештований в липні 1950 року і засуджений на 10 років. Переконання батька, його

(Закінчення на стор. 6-ій)

Совєтські суди порушують закони – заявляє В. Маложенський

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Нове свідчення про справжній характер совєтського судочинства дає заява українського політичного в'язня Василя Маложенського, що поширюється як документ самвидаву.

Маложенський перебуває тепер у Пермському концтаборі. Ось текст його заяви.

„Табір н. 35.

Заява Василя Маложенського адвокатові Швейському, вислана офіційно в грудні 1975 року.

Я народився в 1916 році у Львівській області, яка в той час була територією Польщі. (В дійсності Австро-Угорщини — ред.) Як громадянин Польщі в період Другої світової війни я був мобілізований до польської армії і в 1939 році я попав у німецький полон. З полону я втік, вернувся на батьківщину, окуповану тоді Німеччиною. В 1940 році був вивезений до Німеччини на примусові роботи. Там я вступив до ОУН і з того часу вчинив ряд дій, які пізніше, в 1967 році, суд поставив мені у вину.

1 січня 1949 року, вертаючись на батьківщину до сім'ї, я перейшов нелегально польсько - радянський кордон, сам прийшов на прикордонну заставу і сказав, що повертаюся до родини. Мене засудили на півтора року позбавлення волі за ст. 85 (брак документів і прописки).

В 1967 році мене заарештували за дії, доконані ще до судимости в 1949 році. В січні 1968 року Львівський обласний суд засудив мене на 15 років позбавлення волі. При тому суд не зарахував півтора року відбутого мною покарання. Мої неодноразові скарги до Прокуратури УССР, до Президії Верховної Ради УССР, до Генерального прокурора СССР нічого не змінили. Їх переслали до того ж Львівського суду, який відповів тільки формальним письмом.

В той же час положення уступу III 42 статті КК УССР („якщо після винесеного присуду у даній справі буде встановлено, що осуджений винуватий ще за інший злочин, доконаний ним ще до винесення присуду у першій справі . . . в строк покарання зараховується відбуте повністю чи частинно покарання першого засуду" недвозначно вказує на обов'язковість зарахування вже відбутого мною раніше покарання.

З огляду на вищенаведене, прошу Вас роз'яснити мені: 1) чи існують будь-які законодатні акти, мені невідомі, які вносили б поправку до уступу III 42 статті КК УССР, 2) якщо існуюь, крім передбачених статтею 42 КК УССР положень закону в даному питанні немає, то який орган, адміністративний чи юридичний, може примусити судові інстанції УССР переглянути мій присуд згідно з вимогами закону".

Відповідь на цю заяву не прийшла.

Друга заява Маложенського Швейському, вислана 20 квітня 1976 року.

„8 грудня 1975 року я вислав Вам заяву, на яку досі не одержав відповіді. Тому прошу Вас повідомити мене, чи Ви одержали мою заяву з 8 грудня, а також чи можу я надіятися на Ваше письмове роз'яснення про виложені в ній питання".

Відповідь на другу заяву не прийшла.

Товариство Українських Інженерів заповідає свій з'їзд

Філядельфія, Па. — Товариство Українських Інженерів Америки та Українське Технічне Товариство Канади влаштовують тут в днях 13 і 14-го листопада ц. р. свій Шостий Міжнародний З'їзд Українських Інженерів в готелі Шератон при 1725 Кенеді булевард. У програмі: год. 12-та — реєстрація, 1 до 3:30 наукові конференції, 4 до 5:30 — пленарна сесія з доповіддю на тему: „Науковий і дослідчий стан в Україні і в ЗСА", від 7-ої год. вечора коктейл, бенкет і забава з мистецькою частиною з участю співочого ансамблю „Намисто". В неділю, 14-го листопада, наради продовжуватимуть в залі УСО „Тризуб"; початок год. 9:30 рано з доповідями про українську технічну термінологію, Гарвардський Центр тощо. Діловий Комітет приготовив для зацікавлених прогулянку по історичних місцях у Філядельфії. Зголошення на бенкет приймає інж. Е. Филипович (215) 321-2581 між 7 і 10-ою годинами вечора. Кімнати замовляти безпосередньо у Шератон готелі (215) 568-3300. Спільний З'їзд обидвох Товариств влаштовується з приводу завидженої вже раніше акції оборони української техніки і науки в Україні.

Тиждень Українського Пласту в Торонті

Торонто (О. С.) — 23-го жовтня ц. р. по обіді Пластова Домівка в Торонті була переповнена усміхненими новаками. Це ж спільні показові сходини всіх новаків, для батьків і гостей, започинали Тиждень Українського Пласту в Торонті. Майже 100 „збиточників" у жовтих хусточках зібралося на збірку та радісними оченятами дивилися, що тато і мама бачать . . .

П-і сен. О. Хабурський, референт новацтва при Торонтській Станиці, відкрив пополудне та привітав новаків і гостей. Сходинами проводив ст. пл. Ярема Кохан. Він попросив станичного пл. сен. Я. Соколика розказати про Тиждень Пласту, а головно про Листопадовий Марш, на який Пласт запросив всі молодечі організації та дохід з якого іде на Комітет Оборони Валентина Мороза. Станичний доступно розказав про цілий тиждень зайнять, відвідини етнічних скавтів та вияснив ціль маршу.

У Філядельфії відбулася Листопадова Академія

Філядельфія (Н. Н.) — Тут в неділю, 31-го жовтня, заходами місцевого Відділу УККА, в залі „Гайскул фор Гирлс" відбулася Листопадова Академія, яка складалася з двох частин: Святкової програми та концерту мішаного хору „Думка" з Ню Йорку, під диригентурою Семена Комірного.

Академію - концерт, на якій був присутній Владика Василь Лостен, відкрив проф. д-р Петро Стерчо, голова філядельфійського Відділу УККА. Він подякував всім приявним за участь, представив публіці чималий гурт учасників Українських Визвольних Змагань, яких вітали бурхливими оплесками, а відтак приявні вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять всіх тих, які загинули в рідних наших арміях і військових формаціях, змагаючись за волю і незалежність України.

Мішаний хор „Думка", якому на фортепіяні акомпанював Джон Ван Баскірк, відспівав: „Живи Україно" М. Гайворонського, „Чуєш, брате мій" в обробці К. Стеценка, „За рідний край" І. Соневицького та „Ой, у лузі" в обробці С. Людкевича.

Учасник Листопадового Зриву проф. Микола Осталь виголосив святочну промову, в якій підкреслив історичну важливість проголошення державности на Західніх Землях України, накреслив важливіші моменти Листопадового Чину, перепліталючи їх особистими споминами з цих світлих днів на шої історії.

Опісля відомий актор української сцени Евген Курило продекламував уривки з поеми Івана Франка „Мойсей".

Друга частина вечора — це був концерт хору „Думка" з Ню Йорку, який виконав твори Д. Бортнянського, В. Іконника, М. Леонтовича, Б. Лятошинського та інших.

Після закінчення програми проф. д-р Петро Стерчо подякував усім, а зокрема виконавцям, за участь. Академію-концерт закінчено відспіванням українського національного гимну.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зміна в Білому Домі

Американський нарід сказав своє слово: від січня наступного 1977-го року новим господарем Білого Дому та наймогутнішим володарем в світі буде новообраний президент Джіммі Картер, кандидат Демократичної партії і колишній губернатор Джорджії, якого ще яких два роки тому мало хто знав і ще навіть після того, як він минулого року зголосив свою кандидатуру на президента, називали „Джіммі Хто?"

Джіммі Картер здобув свою перемогу надзвичайно малою більшістю голосів і ще кілька годин в наступному дні після виборів не було відомо, кому ця мала більшість припаде: Картерові, чи республіканському кандитатові і теперішньому президентові Джералдові Фордові. До речі, день після виборів, в середу рано, ще не було повного підрахунку голосів і президент Форд ще не був визнав своєї виборчої прогри. Та це вже справи не змінює, як і навряд, чи змінить її республіканська вимога перерахунку голосів в стейті Ню Йорк, який зі своїми електорами рішально причинився до перемоги Картера.

Це вже належить до американської традиції і незрівняної американської системи, що новообраний президент, без уваги на те, якою більшістю голосів він був обраний та до якої партії він належить, після вибору стає президентом і вибранцем усього народу та в своїй політиці і в своєму поступуванні не робить жадної різниці між тими, що голосували за нього, чи проти нього. Це саме відноситься і до народу-виборця: президент міг би бути обраний більшістю тільки одного голосу, але він тим не менше стає президентом усього народу та має його повне визнання й пошану.

Різні особи і знавці по різному коментують причини виборчої перемоги Картера, до речі — сподіваної перемоги. Більшість погоджується в тому, що передвиборчі плятформи обох партій, Республіканської і Демократичної, як і передвиборчі виступи і дебати не відіграли в цьому рішальної ролі. Якщо б ці арґументи були переважили, то вибори був би виграв президент Форд. Згідно з опінією знавців, у перемозі Картера найбільше заважила справа довір'я до Уряду і особистість кандидата. Правда, президент Форд закінчив „кошмар Вотергейту", але згідно з спитуванням, яких десять відсотків голосуючих в більшій чи меншій мірі таки пам'ятали про ту ганебну вотергейтську аферу, дарма, що президент Форд не мав до неї жадного відношення, за виїмком того, що помилував її головного спричинника і свого попередника в Білому Домі, Ричарда Ніксона.

До виборчої перемоги Джіммі Картера причинилося ще ряд інших причин: майже поголовне голосування на його кандидатуру чорного населення, заважила на цій перемозі досить солідна підтримка його кандидатури зорганізованим робітництвом, свій вплив мала навіть добра погода, яка заохотила до голосування „нерішених" чи „байдужих", але — згідно з опінією аналітиків — таки найбільшу роцю в цій перемозі Картера відіграли його власна індівідуальність та бажання зміни.

Із приходом до Білого Дому нового господаря американський нарід очікуватиме й нової господарки. Коли ж мова про виборців східньо-европейського походження, включно з українцями, для них немає багато надії на будьякі поважніші зміни в політиці нового Президента відносно вітальної для них справи — активної американської підтримки визвольних змагань поневолених народів іхньоього походження, що вони вважають такою ж вітальною справою для безпеки Америки та збереження миру в світі. У передвиборчій кампанії новообраний президент Картер виявив деяке зрозуміння до цієї справи, а самозрозумілий факт, що в його Уряді не буде Генрі Кіссінджера і Сонненфельдта з його етноцидною „доктриною" дають деякі нові надії також і в цьому відношенні.

Ярослав Стецько

ВІД ІМПЕРІЇ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ

Живемо в переломових часах, коли зникають з політичної карти світу колоніяльні імперії, а визволяються народи і постають нові держави. Визвольний націоналізм тріюмфує у світі. Він — це протиставлення імперіялізмові і колоніялізмові. Більше як половина людства маршує під прапорами націоналізму, кажуть крайові підпільні автори. Чи цей переможний марш визвольного націоналізму може зупинитися на кордонах російської тюрми народів СССР, в якій варварська Московщина уярмлює старі культурні, з величезною державною традицією, нації, коли неісторичні, без ніяких державних традицій народи Африки чи Азії стають незалежними?

Старий колоніялізм й імперіялізм давніх імперій догоряє навіть на чорному континенті, а яка дивовижа — російський народовбивчий імперіоколоніялізм давить велику частину Европи, колиску світової культури і цивілізації!

Це абсурдне протиріччя у російській імперіялістичній політиці активно підтримувати розвал залишків західніх імперії, а одночасно практикувати народовбивчий колоніялізм й імперіялізм в Европі й Азії! Народовбивством і систематичним терором в середині імперії та експансією у все нові континенти, моря і океани намагається Московщина втримати континентальну тюрму народів. З історії відомо, що нестримний закон експансії допроваджує загарбника до упадку. Чим більше обширів і морів Росія загарбує, тим скорше наближається її упадок. Протиріччя зростають і вороги імперії мобілізуються у всьому світі. Своєю кількістю російський імперіялістичний народ не є вже спроможний контролювати загарбане, ані не спроможний звузити засяг загарбництв у своїй ненаситності. Комуністична система, притаманна російській духовості і соціяльності, є чужа, протиприродна для України й інших поневолених націй. З України — житниці Европи москалі уже не спроможні навіть виживити свої паразитарні маси. Україна й інші поневолені нації борються усіми ланками свого життя проти російської окупації за розвал імперії і за знищення комуністичної системи.

На жаль, Америка рятує російську імперію! Причина у тому, що сучасний американський уряд незмінно стоїть на становищі двоподілу світу між надпотугами. Це стверджує також заява в Гельсінках про ненарушність сучасних кордонів російської імперії. Мета Державного департаменту і тих чинників, які за ним стоять, у тому міжнародного капіталізму, так як і комунізму, що є імперіялістичною ідеєю Москви — це світовий проти- і понаднаціональний уряд. Але це мертвонароджена ідея.

Світ іде від імперій до національних держав. Навіть ОН, які зросли в четверо від часу їх заснування, заперечують цю тенденцію політики. Новій концепції світової деспотії протиставиться визвольний націоналізм, нова засада організації світу, нова державно-політична, соціяльно-економічна — антикомуністична і антикапіталістична, культурно-світоглядова й ідейно-моральна система порядку і вартостей у світі. Навіть Вашінґтонові у його сучасній прагматичній кіссінджерівській політиці русофілів і Сонненфельдтів не вдасться врятувати російської імперії перед зривами національно-визвольних революцій поневолених націй. Москва живе на вулькані! Її ідеї збанкрутували! Комунізм умер серед поневолених націй!

Молоде покоління визнає ідею націоналізму, національного патріотизму, героїчної релігійности, героїчної концепції життя, державного традиціоналізму власної нації, культу її цінностей, творчости, у протиставленні до діялектичного й історичного матеріялізму, до намагання накинути кожній нації москалями їх змісту і способу життя. Політика детанту, співпраці й допомоги тиранам, банкротує на наших очах. Москва має фронт також з боку Китаю. Вона вже стоїть так, як нацистська Кімеччина у двофронтовій війні.

Наша орієнтація скерована не на Вашінґтон і не на Пекін, а на власні сили поневолених націй. Ми сприяємо конфліктові Китаю з Росією. Це її послаблює. Чим більше ворогів має Росія, тим краще для нас. Але запорука нашої перемоги у нас самих. Нам волі ніхто не дасть, якщо ми її самі собі не здобудемо! Владу здобувають, її не дають! Всякі визволителі найперше несуть волю собі, а здебільша неволю тим, кого буцімто визволяють.

Приблуди в американській політиці типу Кіссінджерів, Зонненфельдтів, змагають до того, як сказав Зонненфельдт, щоб поневолені нації стали „органічною єдністю" з Росією і добровільно включилися в її орбіту панування — тому Вашінґтон не є пробойовиком волі. Сучасна офіційна Америка це не Америка Вашінґтона чи Лінкольна з їх праведним законом! Це Америка Кіссінджерів і Сонненфельдтів! Заява президента Форда про те, що сателіти Москви, (нею окуповані) — це самостійні держави, дає вільну карту Москві творити в Европі і поза нею таких нових „самостійних" на думку президента Форда... сателітів з окупаційною російською армією, як це є у Східній Німеччині, Мадярщині, Польщі чи ЧССР. Заява Форда сприяє скріпленню русифікації, етно-, лінґві-, ґеноцидові у поневоле-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ХТО ТВОРИВ МОСКОВСЬКУ ДЕРЖАВУ – РОСІЙСЬКУ ІМПЕРІЮ

Мюнхен (П. Ф.) — В історії різних великодержав відомо, що велику ролю в їх творенні й розширенні грали люди, приналежні до чужих націй. Біблія описує надзвичайну кар'єру ізраїльтянина Йосифа в стародавньому Єгипті: проданий братами в неволю, Йосиф досягнув найвищої влади в Єгипті, бо став довіреною особою у Фараона.

В Римській імперії люди чужого роду теж вибивалися нагору: імператор Траян (53-117) був з Еспанії, Геліоґабал був сирієць і т. д..

Найбільше чужинців на високих державних посадах мала Турецька імперія. Там був звичай брати в полон хлопців — малолітків з чужих країн. Їх навертали на іслям, давали їм освіту та інші вигоди. Із цих „потурнаків" набирали добірні військові частини, названі „єні шарі"(нове військо). „Яничари" були надійною охороною султана і ударною силою в походах та боях. Немало цих потурнаків дослужилися до титулу „баша" (генерал), були губернаторами провінцій Турецької імперії і т. д. Історик Арнольд Тойнбі в своїй праці — „Вивчення Історії" (Stady of History) твердить, що занепад Турецької імперії почався з того часу, коли султани перестали набирати до свого елітарного війська малолітків чужої національности.

Теж Московська держава, — пізніше названа Російською імперією, взяла собі на службу багато чужинців, котрі вилізли на горішні щаблі урядової драбини. В 15 та 16 віці до московських князів, пізніше — царів, прийшло на службу багато аристократії — князів і шляхти з татарських ханств — Казанського й Астраханського — та з Литовської (по суті — Білорусько-Української) держави. Цар Іван Грізний (1533-1584), розсердившись на московських людей, призначив був своїм наступником Татарина — князя із Касимова. Цар Борис Ґодунов (1598-1606) був татарського роду. В „Оксамитній Книзі" російського дворянства є множество імен татарських: Кугутев, Кудашев, Шихматов, Наадаєв, Шереметєв.

Цар Петро I (1689-1725) брав на службу чужинців ще більшою мірою: генерали і адмірали, учені, дипломати, чужинці в Москві, принесли свої знання й таланти для розширення імперії: Брюс (скот), Боур (голляндець), Шафіров (жид-вихрист), Бауер (німець), Лефорт (француз), Теофан Прокопович та Стефан Яворський (українці), Ганнібал (араб, дід по матері поета А. Пушкіна) — це тільки деякі імена слуг новоствореної імперії царя Петра.

Маю перед очима книжку російського генерала і поета з доби Наполеона I та царя Миколи II Дениса Давидова: „Нѣкоторыя выписки". Давидов воював на славу царської імперії на Кавказі і проти Франції, і „усмиряв" польське повстання 1830-1831 рр. У цих виписках Давидов називає імена військових і цивільних осіб чужих національностей, які діяли в війську та в адміністрації Росії в першій половині 19 віку: граф Бенкендорф, граф Беннігсен, Лінденер, Барклай, Вольцоген, Пестель, Ґраббе, Канкрин, Багратіон, Толь, Дибич, Мадатов, Сухтелен, Адлерберг, Вайсфлок, Торрі, Мандерштерн, Гейсмар, Шіндлер, Сакен, Буксгевден, Нейгардт, Тіман, Розен, Кройц, Рідігер, Деллінгегаузен, Анреп, Опперман, Кетлер, Фенш і т. д. Імена німецькі, вірменські, італійські, англійські тощо.

Не бракує між творцями імперії й українських імен: Милорадович ходив з ген. Суворовим аж в Італію через Альпи, Гудович, Олександер Безбородько, Паскевич та інші „няньки, дядьки отечества чужого", як писав Шевченко. Найбільше прославились на цій „чужій роботі" Безбородько та Паскевич. За цариці Катерини II Безбородько керував закордонною політикою Росії і дбав за прилучення західних областей України до імперії (розподіли Польщі). За свої заслуги дістав титул князя. Генерал Паскевич командував російським військом на Кавказі за влади царя Миколи I (1825-1855) і за те дістав додаток до прізвища: „Паскевич Еріванський (Еріван — столиця Вірменії). Паскевич був на чолі російської армії, що задушила польське повстання 1831 року. За це одержав від царя Миколи I другий титул „князя Варшавського". Свою кар'єру Паскевич завдячує теж персональною дружбою з цим царем ще з дитячих літ. Тим то батько Паскевича Федір Паскевич казав „по малоросійськи" знайомим, що підносили до неба „князя Варшавського" після завоювання Польщі, називаючи його генієм:

„Що геній, то не геній, а що везе, то везе"...

Поразкою польського повстання 1830-1831 року тішились деякі українці, патріоти Російської імперії: Михайло Квітка Основ'яненко ганьбив у листах „ляхів, що збунтувалися; Петро Гулак Артемовський відповідав віршами на протест західньоевропейських політиків проти терору російського війська в окупованій Польщі: „французи-пранці та англо-чванці", писав цей талановитий поет.

Тарас Шевченко, кріпак Енгельгардта, власними очима бачив польське повстання 1830 року і з великою прихильністю поставився до борців за незалежність Польщі, з якими йому довелося жити в неволі на засланні в Туркестані. Поет розумів, що поневолення Польщі Росією зміцнить самодержавну владу царів і над українським народом. Українцям-патріотам Російської імперії — Шевченко відповідав: „А чванитесь, що ми Польщу колись завалили! Правда ваша: Польща впала та й вас роздавила".

Теж совєтську імперію допомагали будувати сини неросійських народів: одні в надії, що вони служать інтересам свого народу в „братньому союзі всіх націй світу"; інші, — відчужені від свого народу, — стали щирими російськими патріотами. Сталін-Джуґашвілі (грузин), Мікоян (вірменин), Куйбишев (татарин), Снячкус (литвин), Куусінен (фін), Пельше (латвієць), Скрипник і Цюрупа (українці) і т. д. Дехто заплатив своїм життям за свої ілюзії, інші чують себе щасливо на вершинах імперської влади і навіть своє ім'я перекручують на московський лад: „Підгорний — на Подґорний"...

Ірена Ванчицька

КАШТАНИ

(Спогад)

Скільки разів слухаю настроєву пісню „Білі каштани", думками лечу до галицького містечка Яворова біля Львова, де „каштановими" вулицями ходило моє дитинство і молодість. Здається мені, що ні в одному місті не було стільки каштанів, як у городі старих міщанських родів, Яворові. Вони росли вздовж вулиць і шляхів, що вели на Львів і Судову Вишню, біля величавого храму св. Юра і манастиря Сестер Василіянок, на обох цвинтарях, у графському парку і кругом великого триповерхового будинку гімназії Рідної Школи. Можливо тому наші переживання, тоді юних гімназистів і гімназисток, тісно сплелися з каштанами, що весною цвіли білими свічниками, а восени, дозрівши і визволившись зі зелених панцирів, падали карооким намистом.

В дитинстві ми, діти, бавилися ними, мов іграшками; опісля у народній школі вони, насилені на дроти, заступали нам числило; коли ми вже підросли, обороняли ми ними українську честь, яку зневажали місцеві „стшельци".

Багато радісних і сумних подій пов'язані з розквітом і дозріванням каштанів. Тоді, коли хоронили учня гімназії Мацюрака, каштани рясно падали і, здавалося, сумно ударяли об хідник, яким проходив жалібний похід. Здавалось, ціле місто супроводило на вічний спочинок молодого студента, який, приїхавши здалека до яворівської гімназії, помер від тифу на початку шкільного року. Опісля товариші носили квіти на свіжу могилу, а коли в городах відцвіли останні айстри, прибирали самітну могилу каштанами — пластову лелійку виплели на гробі.

Коли хоронили молоденьку Ірку Тимкевич, ученицю гімназії, що її невблаганна смерть забрала на 17-ій весні життя, каштани цвіли біло-рожевим квітом. І було так невимовно боляче дивитися як природа поверталася до життя, а ця молода ідейна дівчина мусіла відійти у світ ночі. Кожного вечора приходили товариші на цвинтар і складали на її могилі китиці бозів, а хтось чутливий, — тихий Ромко, чи може життєрадісний Долько, — приносив усе букети каштанів.

Зеленокосі весни, заквітчані пахучими черемхами і білими каштанами, і золоті осені, мережані павутинням „бабиного літа", ви повернулись до нас разом зі спомином „Сім літ у яворівській гімназії", написанім у „Свободі", числа: 179-181. Тоді, як автор спомину, Володимир Барагура, прийшов молодим учителем викладати польську мову до яворівської гімназії, де недавно був учнем, вона не була вже кляничною, її замінили на т.зв. „новий тип". Не було вже тоді визначних директорів: д-ра Миколи Чайківського і д-ра Маркіяна Терлецького, і світлих педагогів, великих приятелів молоді — Д. Бурка, Івана Чмоли, Євгена Яворівського, Омеляна Назаревича та Александри і Теодозія Ставничих.

Тільки „битви" каштанами залишилися незмінними, там, у ярі за спортовою площею, учні зводили порахунки, особливо на годині руханки, якої вчив проф. Петро Франко. А коли несподівано блискучий і чепурний каштан пробив шибу у клясі, тоді учитель латини вже не числився зі словами, і діставалося збиточникові і його батькам, що „годують такого виродка".

За ці саме епітети, якими часто називав нас, учнів, ми його любили, бо нудна година латинської мови ставала дуже веселою. Тільки раз було дуже тихо, аж моторошно в клясі. Добродушний і все голосний учитель латинської мови дивився на порожнє місце у лавці і втирав сльози. Ще недавно сидів тут наш товариш Оленич, який роками мужньо боровся зі студентськими злиднями і страшною недугою туберкульози.

Аж згодом почали ми читати (скандувати) поеми про римських славних мужів і шляхи, якими ходили ці хоробрі воїни, здобуваючи славу своєму народові. Не думали ми тоді, що внедовзі таким геройським шляхом піде наш добродушний професор латинської мови і багато його учнів.

Як чарівна красуня весна запашним леготом вдиралася до задушливих кляс, тоді всі, включно з професором математики, підпадали під її вплив, а учитель української мови, улюбленець молоді, проф. Михайло Лисогір (живе тепер в Ню Йорку) забував про завдані лектури і полум'яно читав поему Наталі Лівицької-Холодної: „Ні, я не хочу ні Верлена, ні Мореаса ні Рен'є, сьогодні Рильського натхнена в моїй душі весна встає". Тоді ми, учні, звертали очі на понурий будинок, що стояв на горбі за яром і де за решітками сиділи ті, яким окупанти не дозволяли подивляти красу весни. Наші думки летіли до товаришів — юних підпільників: Ірки, Оксани, Миколи і до „старих боєвиків" — Мирона, Наталки, Остапа, що їхні весни життя проминали у тюрмах Перемишля і Львова.

Химерна доля розкинула колишніх професорів і учнів яворівської гімназії по світі. Деякі знайшли працю і пристановище в історичнім місті Філядельфії. Є тут вулиця Чеснат і дільниця, колись мільйонерська, Чеснат Гілл. Я ніколи не поцікавилась, чи ростуть там каштани і чи цвітуть на весні білорожевим квітом, а восени падуть достиглими кароокими овочами...

Лука Луців

ДІЙСНА ПРАВДА ПРО СТЕФАНИКА

V

Микитась написав, що такий „гостро сатиричний антиклерикальний твір, як „Побожна" під пером Фальсифікатора (цебто моїм) тільки такий собі гумористичний твір". Та підсовєтський „правдолюб" не бачить того, що герой цієї новелі Семен — це побожний чоловік жінки. Він був у церкві, де здрімався був, бо це було літо, коли селяни працюють 16 годин денно і дуже втомлені в неділю. Семен ганьбить свою жінку і її товаришок — „членкинь церковної організації" і боронить „черців", які не знають давніх гріхів тих „побожних". Семен мав би бути атеїстом, на думку Микитася. А ми спитаємо нашого критика, чи він ходить до церкви так, як його „атеїст" Семен із „Побожної"?

Також Іван із „Кленових листків" не є безбожником. Правда, він нарікає на Бога, але на заввагу кумів, що „Бог є старшим татом", як він покірно віповідає:

„Я з Богом за барки не ловлюси". Чи так відповів би Микитась-атеїст?

В новелі „Ангел" побожна стара селянка Тимчиха називає ангела „дитинкою Божою". Цей ангел „все сміється з старої баби", а „баба постарілася, а ти все молоденький" — роздумує старенька. Ця побожна бабуся називає ангела „голяком", бо він був без одежі, і на цій основі підсовєтський атеїст називає стареньку безбожницею.

Таке саме непорозуміння в Микитася і зі славною новелею Стефаника „Сини", яку він також зараховує до атеїстичних творів Стефаника. Микитась твердить, що старий Максим із „Синів" — правдивий атеїст, бо він правдується з Богом по-прометеївськи, але вдома ввечері Максим навколішках молиться до Пречистої словами:

— А Ти, Мати Божа, будь мойов ґаздинев: Ти з своїм Сином посередині, а коло Тебе Андрій та Іван по боках. Ти дала Сина одного, а я двох". Чи так молиться атеїст? Гадаємо, що повищого досить, щоб повірити в те, що Стефаникові герої — не атеїсти.

11. Микитась не може стравити того, що я, даючи огляд літератури з приводу сторіччя з дня народження Стефаника, згадав і свою працю „Василь Стефаник — співець української землі", яка має 488 ст. Микитась пише про це так: „Зовсім глумливим і парадоксальним є те, що Луців найбільше вихваляє сам себе і свій опус-пляґіят, протиставляючи його радянським вченим". Я зовсім не хвалив себе, ось що я написав про свою книжку: „Автор цих рядків мусить і про себе згадати, бо його книжка... мабуть, буде найтовстішим друкованим знаком ювілею В. Стефаника не тільки в ЗСА, але й у всьому вільному світі". Шановні Читачі, судіть самі, чи це „вихвалювання самого себе"?

На цю саму тему доповідали ми в НТШ під заголовком „Москву непокоїть правда про Стефаника". Чому Москву, а не Україну? — може хтось запитати. А ось чому.

Микитась на 81-ій сторінці свого „наукового" пашквілю нарікає на мене за те, що я не вірю В. Лесинові, який написав „про новий великий спалах сподівань західньоукраїнських трудящих під час першої світової війни на своє національне визволення з-під багатовікового австрійського колоніяльного ярма при допомозі російських і українських солдат, одягнених у сірі шинелі" (царські — Л.Л.). До чого договорився підсовєтський українець! Стефаник не хвалив отих російських солдат в своїй новелі „Марія", він там величав Українських Січових Стрільців: над якими „хоругви й прапори шелестіли і гримів спів про Україну". Марія привітала отих Микитасевих солдат „визволителів" ось якими словами: „А вже йдете, рабівники", і в дальшій „привітальній" промові Марія оскаржує російських „царських визвольників":

„Жидам позволяєте тримати свою віру й письмо, а наше все касуєте. Тепер сніг прикрив дорогу, але коли б не він; то ви би виділи, що всіми дорогами, по всему селі розкинені наші книги з читалень. То, що бідний нарід встарав собі на науку для дітей, все то пішло під кінські копита".

Це вже найбільше нахабство Микитася, який називає „визвольниками" ті царські війська, які в 1914 році йшли з наказу Миколи II дощенту знищити українство, яке в Австрії могло свобідно розвиватися. І Погребенник і Микитась добре знають, що сказав „бадьо" Данило з новелі „Вона-земля" про тих „визволителів".

„Москаль іде і сонце залягає. І Хина і Сибір, та дикий нарід з цілого світа, старих ріжуть, молоді жінки ґвалтують та цицки відрізують". Бачимо, що між нашим народом не було „великого спалаху сподівань на своє визволення" в 1914 році. Тільки горстка москвофілів могла тішитися москалями тоді.

Бачите, яку „правду" про Стефаника показує Микитась! Та він нахабно часто повторяє, що „правди про Стефаника в книзі Луцева нема", бо „не пігмею судити про велетня". В моїй праці Микитась бачить тільки „безпросвітню фальсифікацію і профанацію", але ні в одному місці він не показав цю фальсифікацію, бо „профанацією „для комуніста є те все, що не вихвалює шовіністичну Москву, яка під плащиком комунізму хоче запанувати над світом.

Ми не зараховуємося до „велетнів", якими захоплюється комуніст Микитась, але ми таки доводимо, де підсовєтські автори фальшують твори Стефаника, викидаючи деякі місця з них, як це ми вже бачили при виданні Стефаникових листів.

В книжці „Василь Стефаник — співець української землі" ми вказали на те, як в „незалежній" ніби то Україні російська цензура фальшує твори письменника. В новелі „Марія" цензура не дозволила надрукувати такі місця:

1. Молодий козак, українець, просить Марію, щоб позволила їм увійти до хати й сама увійшла та каже при цьому: „Ми ваші люди, не кацапи ми і не турки". У виданні Стефаникових творів в Києві з 1964 р. пропущені слова „не кацапи ми і не турки".

2. В цьому ж виданні не надруковані такі рядки:

„Та що з того, що сипали? Лише біди селови наробили. Москалі прийшли та могилу розкидали, грошей шукали, чи чого, та й за ту могилу і мій Міхайло пропав.

— А хочби й навіки пропав ваш Міхайло, то люди його ніколи не забудуть. Не боявся він москалів, а сказав їм правду: „Ви, каже, цілу Україну перерили, як свині, та ще й до нас прийшли рити?!"

Тут звернення до козаків:

— З вас, відай, котрийс мусит бути письменний. Та напишіт аби світ знав, як нас москалі з ярма випрегають. Ми їм могилу не зараз забудемо".

Ми написали, що в „Марії" Стефаник ясно з'ясував своє становище до Росії, зґаданий в цій новелі Міхайло сказав „правду про москалів, якої не хочуть, чи не можуть, повторити Погребенники й Микитасі, закидаючи нам неправдиве пояснення Стефаникової творчости. Погребенники та Микитасі висміюють мене за те, що я назвав Стефаника „співцем української землі", що я бачу в його творах ідею „землі", як це найясніше видко в новелі „Межа", яку автор присвятив М. Хвильовому, який був підніс тоді клич „геть від Москви". Герой цього твору вбив був сусіда за те, що переорав йому межу, та він, закопуючи молодих борців за волю України, міркує:

— То не мені рівня, як за межу наші справляли ворогові кулі і гармати. Молоді, як пінка, співають, як ідуть на смерть... А я плачу та гадаю: доки ми ці сміючі очі закопуємо, то й наша межа буде". Цей селянин герой, вмираючи, наказує жінці та дітям:

„Зараз буду конати. Абисте мені до деревища насипали землі і не вбирали. Я хочу з нею бути, так, як на-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1976

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У ВЕРЕСНІ 1976 Р.

	Організатор	Відділ	Здобув членів	Сума забезп.	ADD
1	Марія Макар	348	13	$ 65,000	5
2	Т. Вутрей	164	10	22,000	3

164 Т. Вутрей — 10

348 Марія Макар — 13

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ВЕРЕСНІ 1976 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у вересні	Разом у 1976 р. членів	на суму	АДД
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1	Філядельфія	39	21	271	$ 564,000	27
2	Піттсбурґ,	18	10	98	176,500	4
3	Шамокин	20	21	93	190,000	10
4	Аллентавн	11	4	45	123,000	8
5	Скрентон	9	—	6	12,000	—
6	Вілкс Бери	9	1	20	46,000	—
	Разом:	106	57	583	$ 1,111,500	49
	ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
	Балтімор	9	5	33	$ 74,000	5
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1	Ню Йорк	34	25	180	$ 361,500	23
2	Сиракюзи-Ютика	13	11	91	150,500	10
3	Рочестер	10	9	81	142,500	11
4	Трой	7	4	45	78,000	—
5	Боффало	9	2	27	109,000	11
	Разом:	73	51	424	$ 841,500	55
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1	Нюарк	22	16	107	$ 242,000	17
2	Джерзі Сиі	11	5	60	125,500	6
3	Перт Амбой	12	11	67	134,500	10
4	Пассейк	7	5	31	68,000	4
	Разом:	52	37	265	$ 570,000	37
	ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МИЧИГЕН І ОГАЙО					
1	Чікаґо, Ілл.	35	10	140	$ 279,500	20
2	Детройт, Мич.	20	18	98	329,000	27
3	Клівленд, Огайо	20	8	80	237,500	24
4	Янгставн, Огайо	9	13	39	120,500	8
	Разом:	84	49	334	$ 966,500	79
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1	Ню Гейвен, Конн.	19	2	48	$ 132,000	9
2	Бостон, Масс.	5	5	26	45,000	3
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	—	19	62,500	5
	Разом:	30	7	93	$ 239,500	17
	ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1	Центральна	6	—	20	$ 36,000	2
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	2	11	39,000	4
3	Ст. Луіз, Мо.	6	—	1	3,000	—
	Разом:	19	2	32	$ 78,000	6
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	7	34	$ 78,500	8
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1	Торонто, Онт.	25	8	77	$ 240,000	18
2	Монтреаль, Кве6.	10	5	61	176,500	17
3	Ніяґара, Онт.	9	—	23	98,500	2
4	Захід Канади	18	9	41	166,000	15
	Разом:	62	22	202	$ 681,000	52
		455	237	1,973	$ 4,640,500	308

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ВЕРЕСНІ 1976 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбав у вересні	Сума забезпечення		Разом у 1976 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН				
44	М. Шишка	1	$ 5,000		2
47	Анна Гарас	2	8,000	1 АДД	19
147	І. Гуцайлюк	1	5,000		16
	Разом:	4	$18,000	1 АДД	
	Округа БАЛТІМОР				
55	А. Ціздин	1	$ 5,000	1 АДД	9
260	В. Мацюк	1	1,000		1
320	І. Малко	3	13,000		4
	Разом:	5	$19,000	1 АДД	
	Округа БОСТОН				
224	Й. Ірха	2	$ 3,000		12
238	Анна Ремік	1	1,000		
	В. Міґован	1	1,000		7
307	Д. Ґалонжка	1	5,000	1 АДД	16
	Разом:	5	$10,000	1 АДД	
	Округа БОФФАЛО				
360	І. Гаврилюк	2	$ 6,000	1 АДД	4
	Округа ЧИКАҐО				
22	Олена Олек	2	$10,000	1 АДД	19
35	В. Вовчик	1	1,000		2
51	М. Ольшанський	3	3,000		10
114	А. Дорошенко	2	2,000		10
220	Е. Влідий	1	5,000		5
379	М. Семків	1	2,000		23
	Разом:	10	$23,000	1 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
18	Марія Лисогір	1	$ 1,000		2
108	М. Коваль	2	7,000	1 АДД	2
240	М. Кіґічак	3	13,000	2 АДД	30
346	С. Глоговський	2	7,000	1 АДД	5
	Разом:	8	$28,000	4 АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	8	$31,000	2 АДД	35
146	Е. Репета	2	10,000	2 АДД	
	Г. Корб'як	5	21,000	3 АДД	9
174	А. Слюсарчук	1	1,000		9
183	В. Дідик	1	1,000		6
235	М. Вобер	1	3,000		4
	Разом:	18	$67,000	7 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	2	$ 2,000		19
270	С. Островський	2	3,000		
	В. Оріховський	1	1,000		4
	Разом:	5	$ 6,000		
	Округа МІННЕАПОЛІС				
385	Я. Карпяк	2	$10,000	1 АДД	7
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
465	Текля Мороз	3	$ 3,000		25
474	Дарія Манило	2	7,000	1 АДД	2
	Разом:	5	$10,000	1 АДД	
	Округа НЮАРК				
76	Юлія Демчук	3	$ 3,000		11
214	О. Твардовський	2	10,000	2 АДД	12
219	Марія Юров	2	2,000		2
340	В. Оріховський	7	11,000	1 АДД	29
371	Ю. Варанюк	1	500		11
490	Олена Чорномаз	1	2,000		9
	Разом:	16	$28,500	3 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
254	В .Романишин	1	$ 2,000		7
277	В. Василенко	1	1,000		10
	Разом:	2	$ 3,000		
	Округа НЮ ЙОРК				
4	Ю. Ревай	2	$ 2,000		4
5	М. Хоманчук	4	5,500		21
6	А. Вовк	1	5,000	1 АДД	2
88	Р. Чучкевич	4	9,000	1 АДД	
	С. Гавриш	2	8,000	1 АДД	
	Марія Ганкевич	2	8,000	1 АДД	
	В. Квас	1	1,000		28
200	І. Пригода	1	2,000		23
204	В. Палідвор	2	2,000		14
267	І. Флис	1	3,000		5
325	Марія Лисогір	1	1,000		8
489	М. Шпитко	4	4,000		10
	Разом:	25	$50,500	4 АДД	
	Округа ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	3	$ 6,500		19
97	В. Табачук	2	3,000		3
	Разом:	5	$ 9,500		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	М. Фединишин	2	$ 2,000		12
349	М. Захарко	1	5,000		9
353	В. Оріховський	7	12,000	2 АДД	17
372	О. Ярема	1	2,000		6
	Разом:	11	$21,000	2 АДД	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
83	А. Кушнір	1	$ 1,000		12
153	І. Одежинський	2	8,000		27
163	Т. Дуда	5	6,000		20
173	П. Щерба	2	3,500		22
216	В. Одежинський	1	4,000		37
261	П. Аркотин	1	5,000		4
268	Е. Варилка	1	1,000		4
324	І. Вабяк	1	1,000		1
375	П. Тарнавський	2	2,000		
	І. Данківський	1	1,000		18
378	С. Гавриш	1	500		1
430	І. Кніґницький	3	7,000	1 АДД	13
	Разом:	21	$40,000	1 АДД	
	Округа ПІТТСБУРҐ				
63	М. Турко	1	$ 1,000		13
91	П. Кочірка	1	1,000		1
161	А. Джула	7	7,000		19
264	В. Грицишин	1	1,000		2
	Разом:	10	$10,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	1	$ 1,000		13
289	В. Гуссар	1	1,000		1
316	В. Гавриляк	5	4,500		12
367	В. Попович	1	500		15
437	М. Малинівський	1	1,000		11
	Разом:	9	$ 8,000		
	Округа ШАМОКИН				
1	Г. Валлік	2	$ 3,000		3
78	І. Петрунцьо	4	9,000		25
164	Т. Вутрей	10	22,000	3 АДД	20
242	О. Чабан	4	6,000		16
382	Катерина Ґарбест	1	500		2
	Разом:	21	$40,500	3 АДД	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
121	В. Кобіто	3	$ 3,000		38
263	П. Сумик	4	4,000		
	В. Оріховський	4	12,000	2 АДД	8
	Разом:	11	$19,000	2 АДД	
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
415	О. Корпан	3	$ 3,500		3
432	В. Зорич	3	10,000	1 АДД	18
442	С. Левицький	1	2,000		3
466	П. Крутиголова	1	500		1
	Разом:	8	$16,000	1 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 1,000		11
57	М. Савків	2	3,000		8
191	В. Колодій	1	1,000		15
	Разом:	4	$ 5,000		
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
169	В. Стефурин	1	$ 1,000		9
	Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
444	Л. Вовк	2	$15,000	1 АДД	16
445	І. Геврик	5	9,000	1 АДД	8
502	Д. Марцінюк	2	6,000		3
	Разом:	9	$30,000	2 АДД	
	Округа ЯНҐСТАВН				
348	Марія Макар	13	$65,000	5 АДД	27
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
79	Е. Людкевич	1	$ 1,000		6
368	Ю. Цегельський	1	1,000		2
380	С. Ковальчук	2	2,000		2
417	І. Цибрівський	1	5,000	1 АДД	4
486	Я. Влищак	2	2,000		5
	Разом:	7	$11,000	1 АДД	

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цісі уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, яких, очевидно, ці фотознімки нам надіслано.

Каролина Самокішин, нова членка 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку, яку записала в члени УНСоюзу та забезпечила її бабуня Ольга Самокішин.

Христина Самокішин, нова ґленка 204-го Відділу УНСозу в Ню Йорку, яку записала в члени УНСоюзу та забезпечила бабуня Фенна Бабяк.

Микола Біданець мол., син Миколи та Олександри Біданець ,новий член 181-го Відділу УНСоюзу в Топшан, Мейн.

Ніни Харченко, доня Володимира і Галини Харґенко, нова членка 181-го Відділу УНСоюзу в Топшан, Мейн.

Іван Анатоль Сливка ,новий член 320-го Відділу УНСоюзу в Балтиморі, Мериленд. Батько маленького Івася Анатоля, Ростислав Г. Сливка, як і його дідо Іван Сливка, є ґленами 320-го Відділу УНСоюзу, Братства Пресвятої Тройці.

Карен Біданець, доня Миколи та Олександри Біданець, нова членка 181-го Відділу УНСоюзу в Топшан, Мейн.

Д-ра інж. В. Наконечного обрано на голову Т-ва УІА, Відділ Вашінґтон

Вашінґтон, Д. К. — У п'ятницю 17-го вересня відбулися тут, у приміщенні української православної церкви, Загальні Збори Т-ва Україн. Інженерів Америки, Відділ Вашінґтон, Д. К. Зборами проводила президія — д-р інж. Михайло Яримович — предсідник, і інж. Ігор Вітковицький — секретар. На збори прибув із Ню Йорку голова Крайової Управи Т-ва інж. Юрій Гончаренко; він виголосив коротку інформаційну доповідь про діяльність, теперішній стан Т-ва і заплянований акцію в обороні українських науковців і науки в Україні.

Протокол із попередніх загальних зборів відчитав інж. Петро Круль. Після основної дискусії відносно пройденого етапу в житті Відділу за останні роки, загальні збори приступили до вибору Управи й Контрольної комісії. До Управи обрано: голова — д-р інж. Василь Наконечний, заступник голови — д-р Василь Васильківський, секретар — інж. Теодозій Дячок, скарбник — інж. Маріян Бартошик; член управи — д-р Віталій Гарбер. До Контрольної комісії ввійшли: д-р Ігор Масник — голова, інж. Іван Сось і інж. Юрій Галущинський — члени.

Новообраний голова Відділу д-р інж. Василь Наконечний, дійсний член Наукового Т-ва ім. Шевченка та член ряду інших наукових і професійних товариств американського й европейського континентів є відомий, як науковець із ділянки корабельного будівництва. В своїм заключнім слові відносно майбутньої праці Відділу, д-р Наконечний підкреслив вагу живого контакту і співпраці Т-ва з іншими професійними, науковими та суспільно - громадськими товариствами на цьому терені як рівнож активного включення до акції оборони українських науковців, яку заплянували крайові управи товариств Українських Інженерів Америки та Канади.

Гльорія Харґенко, доня Володимира і Галини Харченко ,нова ґленка 181-го Відділу УНСоюзу в Топшан, Мейн.

Урсуля Адріяна Пері з матір'ю Юлією Пері, внучка панства Семцівих ,яка стала найменшою і наймолодшою членкою 15-го Відділу УНСоюзу у Вашінґтоні, Д. К.

Адріян і Лідія Підлуські, діти Марії та Богдана Підлуських ,нові члени 181-го Відділу УНСоюзу в Топшан, Мейн. Секретарем у цьому новозаснованому Відділі УНСоюзу є батько Адріяна та Лідії, Богдан Підлуський.

Віра Шепель, доня Віктора і Катерини Шепель, нова членка 89-го Відділу УНСоюзу в Роґестері, Н. Й.

Степан Парака ,син Анатолія та Лілі Парака, новий член 89-го Відділу УНСоюзу в Роґестері ,Н. Й. Вписали Степана в члени УНСоюзу дідусь та бабуся Іван і Варвара Лабаш.

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1976 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відд.	Місцевість	Здобув членів
1	121	Ром, Н. Й.	38
2	216	Філядельфія, Па.	37
3	94	Гамтрамк, Мич	35
4	240	Клівленд, Огайо	30
5	340	Нюарк, Н. Дж.	29
6	88	Керґонксон, Н. Й.	28
7	153	Філядельфія, Па.	27
8	348	Янґставн, Огайо	27
9	78	Майнерсвилл, Па.	25
10	465	Ляшин, Квібек	25
11	200	Озон Парк, Н. Й.	23
12	271	Елмайра, Н. Й.	23
13	379	Чікаґо, Ілл.	23
14	173	Вілмінґтон, Дел.	22
15	5	Асторія, Н. Й.	21
16	163	Філядельфія, Па.	20
17	164	Бервик, Па.	20
18	22	Чікаґо, Ілл.	19
19	25	Джерзі Сиі, Н.Дж.	19
20	42	Пассейк, Н. Дж.	19
21	47	Бетлегем, Па.	19
22	161	Ембридж, Па.	19
23	162	Філядельфія, Па.	18
24	292	Детройт, Мич.	18
25	375	Філядельфія, Па.	18
26	432	Торонто, Онт.	18
27	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	17
28	32	Філядельфія, Па.	16
29	89	Рочестер, Н. Й.	16
30	147	Аллентавн, Па.	16
31	242	Фраквілл, Па.	16
32	444	Саскатун, Саск.	16
33	191	Трой, Н. Й.	15
34	221	Чікаґо, Ілл.	15
35	304	Боффало, Н. Й.	15
36	367	Рочестер, Н. Й.	15
37	96	Піттсбурґ, Па.	14
38	204	Ню Йорк, Н. Й.	14
39	63	Форд Сиі, Па.	13
40	217	Рочестер, Н. Й.	13
41	407	Торонто, Онт.	13
42	430	Філядельфія, Па.	13
43	434	Монтреаль, Квібек	13
44	83	Філядельфія, Па.	12
45	155	Перт Амбой, Н.Дж.	12
46	206	Вунсакет, Р. Ай.	12
47	214	Нюарк, Н. Дж.	12
48	224	Сейлем, Масс.	12
49	316	Рочестер, Н. Й.	12
50	13	Вотервліт, Н. Й.	11
51	70	Джерзі Сиі, Н.Дж.	11
52	76	Нюарк, Н. Дж.	11
53	371	Нюарк, Н. Дж.	11
54	437	Рочестер, Н. Й.	11
55	458	Гамільтон, Онт.	11
56	8	Йонкерс, Н. Й.	10
57	51	Чікаґо, Ілл.	10
58	56	Віллінґ, В. Вірдж.	10
59	86	Ню Йорк, Н. Й.	10
60	114	Чікаґо, Ілл.	10
61	277	Гартфорд, Конн.	10
62	305	Магони Сиі, Па.	10
63	327	Гемпстедт, Н. Й.	10
64	344	Бавнд Брук, Н. Дж.	10
65	387	Віллимантик, Конн.	10
66	402	Етобікок, Онт.	10
67	452	Іст Чікаґо, Інд.	10
68	489	Ню Йорк, Н. Й.	10

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1976 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відділ	Здобув чл.
1	І. Одежинський	153	72
2	В. Оріховський	353	64
3	В. Кобіто	121	38
4	Р. Татарський	94	35
5	М. Кіґічак	240	30
6	Марія Макар	348	27
7	І. Петрунцьо	78	25
8	Текля Мороз	465	25
9	І. Чопко	271	23
10	С. Гавриш	83	21
11	П. Щерба	173	21
12	Олена Олек	22	19
13	В. Квас	88	19
14	А. Джула	161	19
15	Т. Дуда	163	19
16	Т. Вутрей	164	19
17	І. Пригода	200	19
18	М. Хоманчук	5	18
19	Квітка Стецюк	25	18
20	Анна Гарас	47	18
21	П. Федик	292	18
22	М. Семків	379	8
23	Б. Зорич,	432	18
24	І. Гуцайлюк	147	16
25	О. Чабан	242	16
26	Л. Вовк	444	16
27	М. Гаврилюк	162	15
28	В. Колодій	191	15
29	В. Попович	367	15
30	М. Драпала	96	14
31	П. Головачук	42	13
32	М. Турко	63	13
33	П. Прокопенко	89	13
34	В. Палідвор	204	13
35	Марія Гнатик	304	13
36	Олександра Дольницька	434	13
37	М. Федениншин	155	12
38	О. Твардовський	214	12
39	Й. Ірха	224	12
40	В. Гавриляк	316	12
41	П. Шевчук	13	11
42	Юлія Демчук	76	11
43	Л. Гардінк	206	11
44	Т. Кубарич	217	11
45	В. Шаран	407	11
46	М. Малинівський	437	11
47	Д. Пищ	458	11
48	Марія Кульчицька	8	10
49	П. Когут	56	10
50	І. Сєрант	86	10
51	М. Гентош	305	10
52	Ю. Баранюк	371	10
53	І. Данківський	375	10
54	Ірена Олійник	387	10
55	Я. Бурій	402	10
56	І. Кніґницький	430	10
57	Марія [illegible]	[illegible]	[illegible]
58	М. [illegible]	[illegible]	[illegible]

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

УКРАЇНСЬКО — АМЕРИКАНСЬКА ФУНДАЦІЯ,
В ПАМ'ЯТЬ РОМАНА В. СМУКА, ІНК.

1. ЯК ПОВСТАЛА ФУНДАЦІЯ?
   З ініціятиви адвоката, д-ра Романа І. Смука його родини й Ініціятивного Комітету, які створили цю Фундацію в пам'ять передвчасно померлого сина і брата: Романа В. Смука.
2. ФІНАНСОВИЙ СТАН ФУНДАЦІЇ В ЧАС ЇЇ ОСНУВАННЯ?
   Родина д-ра Романа І. Смука здепонувала для заснованої Фундації суму $250,000.00 (двіста п'ятдесят тисяч долярів).
3. ХАРАКТЕР ФУНДАЦІЇ?
   Публічна Фундація, т.зн., що її дальший капітал складає, його розбудовує і контролює українське громадянство. Капітал, зложений українською спільнотою, є „залізним капіталом", ніколи і ніким у майбутньому не може бути поменшений, а тільки прибутки з пожертвованого капіталу будуть розподілені кожного року. Фундація заінкорпорована в стейті Ілліной 15-го червня 1975 року з засягом дії на цілу територію ЗСА. Рішенням Податкового Уряду (Інтернал Ревеню Сервіс — I.R.S.) з дня 23 грудня 1975 р. Фундація була затверджена як неприбуткова інституція, звільнена від податку, з правом видавати жертводавцям посвідки, на яких основі їх пожертви звільнені від податку: Tax Exempt No. CH-80-75-778.
4. ЦІЛЬ ФУНДАЦІЇ?
   Допомагати талановитим, незаможним студентам, науковцям і науковим інституціям, нашим мистцям і письменникам; допомагати музеям, бібліотекам і дослідним інститутам, як також видавати наукові праці.
5. ХТО МОЖЕ КОРИСТАТИ З ФОНДІВ ФУНДАЦІЇ?
   З фондів Фундації може користувати кожний українець чи неукраїнець, який відповідатиме відповідним вимогам статуту Фундації: охороняти, розвивати і продовжувати українську культуру та науку.
6. ХТО БУДЕ ПРИЗНАЧАТИ ФОНДИ НА ВИЩЕЗГАДАНІ ЦІЛІ?
   Дирекція Фундації, зложена з представників нашої спільноти в Америці, а саме з представників: церков, братських союзів, академічного світу, культурно-освітніх організацій, промислу, купецтва та вільних професій, — покликаних згідно із статутом Фундації і вибраних на означений час більшістю голосів. Голосуючим членом Фундації може бути тільки особа, що пожертвувала не менше як $500.00 (п'ятсот долярів).
7. ЯКУ СУМУ ПРИЙМАЄ ФУНДАЦІЯ?
   Фундація приймає кожну суму жертводавця: в грошах, реальностях, записах і в [illegible] на означені цілі.
8. ЧИ ЖЕРТВОДАВЕЦЬ МОЖЕ САМ ВИРІШУВАТИ ПРИЗНАЧЕННЯ СВОЇХ ГРОШЕЙ?
   Так. Кожний жертводавець має право, якщо цього бажає, призначувати прибутки з пожертвованого ним капіталу на окремі, згідні із статутом цілі, в пам'ять своєї родини чи приятелів.
9. ЧИМ РІЗНИТЬСЯ У.А. ФУНДАЦІЯ ВІД ІНШИХ, ВЖЕ ІСТНУЮЧИХ ФУНДАЦІЙ?
   У.А. Фундація є публичною, своєрідною, спеціяльною, всеукраїнською фундацією на цьому континенті, якої ціль є всебічна; зокрема має — нести допомогу так одиницям як також спільноті. Діяльність її є необмежена, як це передбачує статут Фундації.
   Її капітал не може бути ніколи нарушуваний, тільки відсотки від нього, що є зрештою засадою у більшости інших подібних інституцій. Деякі існуючі фундації мають тільки певну обмежену ціль. Якщо така ціль є осягнена, тоді звичайно фундація перестає існувати.
   Українсько-Американська Фундація — зберігаючи свої завдання забезпечені статутом і законами ЗСА, істнуватиме вічно.

ФОТОГРАФІЯ ОСНОВНИКІВ ЧЛЕНІВ ДИРЕКЦІЇ

Сидять з ліва на право: Мґр Володимир Нигай, Проф. Д-р Михайло Біда, Д-р Петро Р. Моцюк, Д-р Роман І. Смук, Д-р Павло Пундій, Інж. Іван І. Деркаг. Стоять з ліва на право: Інж. Володимир Огаренко, Пан Володимир Засадний, Мґр Василь Іващук, Мґр Мирон Примак, Ред. Микола Домашевський, Мґр Стефан Скробаг.

ДИРЕКЦІЯ ФУНДАЦІЇ

Д-р РОМАН І. СМУК — *адвокат*
Д-р ПЕТРО Р. МОЦЮК — *лікар*
Д-р ПАВЛО ПУНДІЙ — *лікар*
Мґр ВОЛОДИМИР НИЧАЙ — *правник*
Інж. ВОЛОДИМИР ОГАРЕНКО — *індустр.*
Інж. ІВАН І. ДЕРКАЧ — *індустр.*
Мґр МИРОН М. ПРИМАК — *правник*
Д-р ЕДВАРД Р. ЛЮТЕР — *індустр.*
П-і АНІТА Е. СМУК-ЛЮТЕР
Проф. Д-р МИХАЙЛО БІДА
Проф. Д-р ПЕТРО Г. СТЕРЧО
Всп. о. монс. ПЕТРО ЛЕСЬКІВ
П-і МАРҐАРЕТА Р. В. СМУК
Мґр ВАСИЛЬ ІВАЩУК
Проф. Д-р ДМИТРО ШТОГРИН
Мґр УЛЯНА ДЯЧУК — *(УНС)*
Проф. Д-р ЯРОСЛАВ КОМАРИНСЬКИЙ
П-і СТЕФАНІЯ Р. І. СМУК
Мґр СТЕФАН СКРОБАЧ — *(СУК Пров.)*
Проф. Д-р ЮРІЙ ФЕДИНСЬКИЙ
П-н ПАВЛО КОНОВАЛ — *(УРС)*
П-н МИРОН ЛЕВИЦЬКИЙ — *(УНП)*
П-н ВОЛОДИМИР ЗАСАДНИЙ
Проф. Д-р АЛЕКСАНДЕР ГРАНОВСЬКИЙ
Ред. МИКОЛА ДОМАШЕВСЬКИЙ
П-н ІВАН САРВАДИЙ

КОНЦЕРТ

СЛАВНОЇ
КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ
ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
Диригент: ГРИГОРІЙ КИТАСТИЙ
в Авдиторії Театру (Конґрес і Вабаш вул.), Чікаґо, Ілл.
Неділя, 14 листопада 1976 р., год. 3:00 по пол.
Спонзор: УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА ФУНДАЦІЯ

UKRAINIAN BANDURIST CHORUS
The Auditorium Theatre
Congress & Wabashs Sts. (70 E. Congress Parkway)
Chicago, Illinois
Sunday, November 14, 1976 at 3:00 P.M.
Seats: $10.00 — (boxes), $9.00 — $8.00 — $7.00 — $6.00 — $4.00 — $3.00
Tickets on sales at:
The Auditorium Theatre Box Office (70 East Parkway) Tel. 922-2110
Sears Roebuck & Co. (403 S. State St.) Tel. 663-5724 & Branch Stores
Delta — Import (2246 W. Chicago Ave.)
Ukrainian Bookstore (2315 W. Chicago Ave.)
Selfreliance FCU. (2315 W. Chicago Ave.)
Security SLA. (936 N. Western Ave.)
League NUD. (841 N. Western Ave.) Tel: HU 9-4450

Місце осідку Фундації та адреса, куди слід надсилати пожертви:
Ukrainian-American Fundation
2054 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622 — Tel.: (312) 278-6455

До
УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
в Чікаґо, Ілл.

Розуміючи вповні завдання, що їх піднялася Фундація дозволюю собі прилучитися до цієї акції і складаю мій даток в сумі ....
(чек, м.о.).

(дата) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса: ....

.... (місто, стейт, зіп код)

Українсько-Американська Фундація
в пам'ять Романа В. Смука, мол.
влаштовує

ІНАВҐУРАЦІЙНИЙ
БЕНКЕТ ФУНДАЦІЇ

який відбудеться
в неділю, 14-го листопада 1976 р. (11. 14. 76)
в залі Пік-Конґрес Готелю
(Конґрес і Мічіґен Авеню)
в Чікаґо, Ілл.
о годині 6-ій веч. (після Концерту Капелі Бандуристів)
(PICK-CONGRESS HOTEL — GOLD ROOM, Congress & Michigan Sts.)
Початок: год. 6-7 веч. — Зустріч при коктейлю
Год. 7-ма веч. — Вечеря

В програмі Бенкету визначні особистості мистецького і наукового світу як актор Джек Пеленс, маестро Григорий Китастий з Капелянами, опер. солістка Галина Андреадіс, д-р Геральд Чейс і д-р Александер Грановський — професори Міннесотського Університету, д-р Михайло І. Яримович — науковець (Вашінґтон, Д.К.) та інші.

ДО УЧАСТИ У ЦИХ ВРОЧИСТОСТЯХ ДИРЕКЦІЇ ФУНДАЦІЇ ЗАПРОШУЄ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО.

Українсько-Американська Фундація є спеціяльною того рода публичною, всеукраїнською організацією на цьому континенті, яка згідно зі своїм статутом має на цілі допомагати талантовитим, незаможним студентам, науковцям, і науковим інституціям, нашим мистцям і письменникам, музеям, бібліотекам, дослідним інститутам, як також видавати наукові праці — і тим способом увіковічнити ім'я Української Нації, науки і культури для будучих поколінь. Длятого ця інституція являється свого рода фундацією фундацій.

Основний капітал Фундації в сумі 250.000 дол. — дар Родини Смуків, вже є зложений в банку, а дальшою ціллю Дирекції Фундації є зібрати суму, щоб осягнути 1,000.000 дол. в найблищому часі. Кожен даток на Фундацію дає жертводавцеві право відтягнути його від свойого федер. приход. податку — на підставі посвідчення касира Фундації.

Проситься зголошувати участь у Бенкеті і вплачувати за вступ (20.00 дол. від особи, 35.00 дол. від подружжя) до:

UKRAINIAN-AMERICAN FOUNDATION
Ukrainian-American Foundation
2054 W. Chicago Ave.
Chicago, Ill. 60622
Tel. (312) 278-6455.

До
УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
в Чікаґо, Ілл.

Цим зголошую участь у Бенкеті Фундації в дні 14-го лист. 76.
і одночасно прошу зарезервувати для мене:
.... квитків по дол. 20.00 від особи
.... квитків по дол. 35.00 від подружжя
Залучую чек на суму дол. ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
Це зголошення проситься звернути найдальше до дня 10-го лист. ц.р.

ЗАКЛИК ДИРЕКЦІЇ ФУНДАЦІЇ:

Закликаємо всіх українців та всі українські організації масово вступати в члени Фундації, першої в нашій історії Фундації того роду, призначеної для збереження й розвитку культури і науки нашого народу. Ваш негайний відгук на наш заклик буде найкращим свідоцтвом нашого розуміння цілей Фундації та її світлих завдань.

ДИРЕКЦІЯ У. А. ФУНДАЦІЇ

Увага! Увага!

УЗО ВІДДІЛ УККА та ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ у КЛІВЛЕНДІ, Огайо

запрошує все Громадянство на

АКАДЕМІЮ

в пошану Голови Директорії і Головного Отамана Військ УНР

СИМОНА ПЕТЛЮРИ

У 50-РІЧЧЯ ЙОГО ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ

в неділю, 7 листопада 1976 р.

о год. 4-ій по пол.

в PARMA SENIOR HIGH SCHOOL

при 6285 54-та вул. в ПАРМІ, Огайо

В ПРОГРАМІ:

Доповідь — проф. д-р М. СТЕПАНЕНКО, віце-президент УНР в екзилі; Хор „ДНІПРО", під. кер. Е. САДОВСЬКОГО; БАНДУРИСТИ школи маестра Г. КИТАСТОГО; Дівочий ансамбль „МРІЯ", кер. Е. ЯСЕВИЧ; Скрипаль проф. д-р Я. ЛАСОВСЬКИЙ та декляматори.

До чисельної участи щиро запрошується всіх Громадян Клівленду та околиць.

КОМІТЕТ

61-ий Відділ СУА

запрошує на

ЧАЙНИЙ ВЕЧІР

який відбудеться

в неділю, 7 листопада 1976 р.

о год. 3-ій по пол.

в ЗАЛІ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

при Джеферсон Ровд у ВИПАНІ, Н. Дж.

Буде висвітлений фільм Агенції Ковбаснюк — „ПОДОРОЖ ПО УКРАЇНІ".

Ввесь дохід на Музей СУА.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЮ ЙОРКУ

П'ятниця, 5 листопада 1976 р.

Теодор Терен-Юськів

„ЯК ОСІНЬ ГОРАМИ БРОДИТЬ"...

Незабутня краса цьогорічної осени в прозірках.

Початок — год. 7:30 веч.

ДІЙСНА ПРАВДА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ші... Здойміть мене на землю, хай її ще раз поцілую".

Підсовєтські критики бояться виявляти провідну ідею „Межі". Не робить цього згадана вже О. Бандура, В. Лесин пише про „боротьбу в умовах молоземелля й приватної власности на неї", а Олесь Гончар говорить тільки про „ґазду-бунтаря", який гордо виступає проти Бога.

В праці про Стефаника ми взяли до уваги всі твори письменника, все його листування та все те, що про нього досі було написано. Очевидно, що я мусів спростувати всі ті неправди, які про автора „Синів" понаписували в Україні ті, які мусять служити не так Україні, як Москві, яка хоче, щоб український письменник: любив Москву, наслідував якнайбільше число російських пчсьменників, щоб був якнайближчим до ленінської-сталінської ідеології та був атеїстом і політичним москвофілом. Ми аналізували Стефаникові твори і ствердили, що в Стефаника цього всього не було.

А що було провідною ідею Стефаникової творчости? — можете запитати. Про це розкаже вам старий Максим з новелі „Сини":

„Послідний раз прийшов Андрій: він був у мене вчений. „Тату, — каже, — тепер ідемо воювати за Україну". — „За яку Україну?" А він підоймив шаблев грудку землі та й каже „Оце Україна, а тут, — і справив шаблев у груди, — отут її кров; землю ідем від ворога відбирати".

Підсовєтські критики! Ви смієтеся з того, що я написав про ідею землі та України в Стефаника — ось маєте його відповідь в словах старого Максима...

А мусите знати, що Максим добровільно висилав синів на війну за волю України:

„А як я їх скидав на колії, том казав: Андрію, Іване, взад не йдіть, за мене пам'ятайте, бо я сам, ваша мама на воротях умерла". Стефаник терпів разом із Максимом із „Синів", коли писав цю новелю. Він часто тоді скаржився:

— Кожен волосок на моїй голові пече, мене, як розжарений дріт. Моя голова горить від цього вогню.

Слухайте, Погребенники і Микитасі, що сказав Василь Стефаник про найкращий свій твір, в якому є провідна ідея його творчости.

Кінець

КОНФЕРЕНЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНИХ УКРАЇНСЬКИХ АКАДЕМІЧНИХ ПРОФЕСІЙНИХ ТОВАРИСТВ

— влаштовує —

ДВІ ПУБЛІЧНІ ДОПОВІДІ

В СУБОТУ, 6 ЛИСТОПАДА 1976, о год. 4:30

Проф. Д-р Степан Горак

Університет Істерн Іллиной

„ПРОБЛЕМИ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ В УССР І В ЗСА"

та

в СУБОТУ, 20 ЛИСТОПАДА 1976, о год. 4:30

Проф. Д-р Юрій Шевельов

Колумбійський Університет

„ПРОБЛЕМИ ПЛЯНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В УССР"

Обидві доповіді відбудуться в залі

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

2 Схід 79-та вулиця, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Щиросердечно запрошуємо Українське Громадянство. Підтримаймо акцію оборони української мови і науки.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що в понеділок, 1-го листопада 1976 р. в Балтімор, Мд., відійшла у Вічність, на 80-му році життя наша Найдорожча ТЕТА

бл. п.

АННА ЧОРНІЙ

народжена у Вишнівчику, Зах. Україна, до Америки приїхала 1920 р., щира та жертвенна громадянка, членка всіх добродійних товариств, засновниця та довголітня секретарка СУА в Балтіморі, відзначена Централею за активну та віддану працю.

ПАРАСТАСИ у вівторок та середу, 2-го і 3-го листопада, о год. 6:30 веч. в похоронному заведенні Lily & Zailed в Балтімор.

ПОХОРОН в четвер, 4-го листопада 1976 р. о год 9:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Михаїла, а відтак на цвинтар.

В великім смутку:

сестрінка МАГДАЛИНА ГАДЕНАН
братанка — ОЛЯ ЗАХАРКІВ
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ і МАМИ двох синів

бл. п.

ТАТІЯНИ ФУРСИК

буде відправлена

Поминальна Служба Божа і Панахида

в ЦЕРКВІ СВ. ТРОЇЦІ в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

в неділю, 7 листопада 1976 р.

о год. 10:30 ранку

Просимо Друзів, Приятелів і Знайомих про молитви за душу Покійної.

МУЖ і СИНИ

Ділимося сумною вісткою, що дня 27 жовтня 1976 року відійшов у Вічність у місті Чікаго, Ілл.

ПРОТОПРЕСВІТЕР УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ЦЕРКВИ

бл. п.

О. ГРИГОРІЙ СІВАЧЕНКО

учасник Визвольних Змагань і капелян Українського Вільного Козацтва. Покійний народився 19-го лютого 1895 р. в Єлисаветграді на Україні.

ПАНАХИДИ — в четвер, 28-го жовтня і п'ятницю, 29-го жовтня ц. р. в похоронному заведенні Музика і Син в Чікаго, о год. 8-ій вечора. В п'ятницю, після Панахиди Тіло перевезено з похоронного заведення до церкви св. Тройці в Чікаго.

ПОХОРОН — в суботу, 30-го жовтня 1976 р., о год. 9-ій ранку — СВ. ЛІТУРГІЯ з Чином Похорону в церкві св. Тройці, відтак Тіло спочило на цвинтарі Елмвуд.

Покійний залишив у глибокому смутку:

дружину — КАТЕРИНУ
сина — КОНСТАНТИНА з Дружиною
доньку — ЛЕСЮ
внучку — ВІКТОРІЮ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У глибокому смутку повідомляємо всіх Підгаєчан, що в середу, 20-го жовтня 1976 р. у Торонті, відійшов у Вічність

бл. п.

ДИР. СТЕПАН ГОЛОД

Народжений 9 серпня 1896 р. в с. Голгочах, Підгаєччина.

Повітовий громадський діяч, основник і перший директор Повітового Союзу Кооператив у Підгайцях, голова Філії Союзу Українських Купців у Підгаєччині, старшина УГА, в'язень польських тюрем у Вадовицях, Бриґідках і Березі Картузькій.

ПОХОРОН відбувся 23 жовтня 1976 р. з церкви св. о. Николая на цвинтар Проспект у Торонті, Канада.

•

Шановній Родині Покійного складаємо сердечні вислови співчуття.

НЕХАЙ КАНАДСЬКА ЗЕМЛЯ БУДЕ ЙОМУ ЛЕГКОЮ!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ПІДГАЄЧАН у ТОРОНТІ

10 Курінь УПС „Чорноморці"

з великим жалем повідомляє Пластове Товариство

і всю Українську Громаду,

що член нашого Куреня, ПОБРАТИМ

ПЛ. СЕН. РОМАН ПАВЛОВИЧ

несподівано відійшов у Вічність дня 27-го жовтня 1976 р.
ПОХОРОН відбувся 30 жовтня 1976 р. в Рочестері, Н. Й.

•

Дружині, Синам, та Шановній Родині Покійного Побратима висловлюємо щире співчуття.

СКОБ!

Navigare necesse est – vivere non!

КУРІННА СТАРШИНА І ЗАЛОГА РОЧЕСТЕР
10-го КУРЕНЯ УПС „ЧОРНОМОРЦІ"

Кондоленції звертати на адресу:
Stefanija Pawlovych, 128 Maple Avenue, Rochester, N.Y. 14609

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЖІНКИ — В НАШИХ ЛАВАХ Є МІСЦЕ ДЛЯ ВАС — НАША ПРАЦЯ БАГАТОБІЧНА!

ВКЛЮЧІТЬСЯ В НАШУ ПРАЦЮ В КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ І УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА!

ВАЖЛИВІШІ ДІЛЯНКИ ПРАЦІ СУА:

- **Український Музей**
- **Світлички**
- **Фонд „Бабусі" і допомога потребуючим**
- **Стипендійний фонд**
- **Акція оборони прав української людини**
- **Журнал „Наше Життя"**

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ В ЧЛЕНИ СУА СЬОГОДНІ!

ЗАЯВА ЗГОЛОШЕННЯ В ЧЛЕНИ:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

Телефон ....

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЖУРНАЛ ОРГАНІЗАЦІЇ „НАШЕ ЖИТТЯ"!

ЗАЯВА ЗГОЛОШЕННЯ ПЕРЕДПЛАТИ:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

Чек ....

Однорічна передплата „Нашого Життя" становить 9.00 дол.

Зголошення вступу в члени і зголошення на передплату слати на адресу:

UNWLA, 198 2nd Ave., New York, N.Y. 10003

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Замість квітів на могилу

бл. п. Зінаїди Квітки

(КВІТКОВСЬКОЇ)

Голови 77-го Відділу СУА ім. Алли Горської,
складаємо 20.00 долярів
на ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ".

Степан і Галина ПАНЬКІВ

Замість квітів на могилу

сл. п. Софії Воробкевич

Мами Дорогим нам Романа і Лесі,
пересилаємо для потреб Укр. Наукового Інституту
в Гарвардському Університеті
50.00 долярів.

Галя і Ярема ПОПЕЛЬ

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. Одарки Деркач

складаємо 20.00 долярів
на ВИДАВНИЧИЙ ФОНД „СВОБОДИ"
зі щирим співчуттям Родині Покійної.

Степан і Галина ПАНЬКІВ

Замість квітів на свіжу могилу нашої Незабутньої Товаришки з УВУ, яка трагічно згинула в автомобілевім випадку

мґр Галини Тір-Кріль

складають на Фундацію Українського Вільного Університету:

по 100.00 дол. — Леся і Славко Ткачі, Мирон і Рута Новосади;
по 20.00 дол. — Теодозій Онуферко, Надія і Володимир Кух.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Друзями і Знайомими, що у суботу, 30-го жовтня 1976 р. о год. 5-ій веч., після короткої і тяжкої серцевої недуги, помер на 57-му році життя

сл. п.

МИХАЙЛО РОМАНЕЦЬ

ПОХОРОН — у середу, 3-го листопада 1976 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення Aston Funeral Home у Гантері, Н. Й., на католицький цвинтар у Tanersville, N.Y.

Прибиті тяжким горем, у глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
донька — ІРЕНА з чоловіком БРЕДЛІ
сини — БОГДАН і ОСИП
сестра — ПАВЛІНА РОМАНЕЦЬ
Сестри з Родинами та ближча і дальша Родина в Польщі

В ПЕРШУ, БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї, Невіджалуваної ДРУЖИНИ

бл. п.

БОГДАННИ СІЛЕЦЬКОЇ з ЛОТОЦЬКИХ

будуть відправлені

Заупокійні Святі Літургії в дні 9-го листопада 1976 р.

у ЦЕРКВАХ:

1. СВЯТОЇ СОФІЇ в РИМІ;
2. СВ. МИКОЛАЯ у ВОТЕРВЛІТ, Н. Й.;
3. ПОКРОВИ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ, — ПАРМА, Огайо;
4. СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ, ЛОРЕЙН, Огайо.

Про молитви за спокій душі Покійної всіх Друзів і Приятелів просять, горем опечалені:

муж — ФРАНКО СІЛЕЦЬКИЙ
та ближча і дальша Родина

Увага! Увага!

Найкращий подарунок на Свята чи під ялинку —

ДОБРА КНИГА

Книжний Склад Консисторії Української Православної Церкви в Баунд Бруку в місяцях листопаді і грудні продає свої видання з ВЕЛИКИМ ОПУСТОМ.

В книжковому складі після повені, що спричинив ураґан „Доріс" є певна кількість книг, які були замочені, але надаються для вжитку; їх можна придбати з великим опустом.

Замовлення слати на адресу:

Consistory of UOC

P.O. Box 495
So. BOUND BROOK, N.J. 08880 — USA

Клюб „Чайка" та Український Народний Дім

в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

— влаштовує —

ЗАБАВУ

в суботу, 6 листопада 1976 р.

о год. 8:30 веч.

в залі УНДому

140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Грає ОРКЕСТРА „ТЕМПО"

Замовлення столів, тел. (201) 372-9856

Комітет 200-річчя Американської Революції і 100-річчя Українського Поселення в Америці під протекторатом Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку — Відділ УККА влаштовує

КОНЦЕРТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

ім. Т. Шевченка з Детройту

В НЕДІЛЮ, 21-го ЛИСТОПАДА 1976 року о годині 2-ій по полудні в залі HUNTER COLLEGE, 69 вул. і Парк Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Українці Ню Йорку, Ню Джерзі і Коннектикат стейтів — масовою участю в концерті підтримаймо нашу славну Капелю Бандуристів і гідно вшануймо 70-річчя її мистецького керівника-композитора Григорія Китастого.

Квитки можна набути АРКА, ЕКО та СУРМА.

УКРАЇНСЬКА-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ СВ. СВМЧ. ЙОСАФАТА

— ТРЕНТОН Н. Дж. —

щиро запрошує всіх своїх Парафіян та все Українське Громадянство на

ПРАЗНИЧНИЙ ОБІД І ЗАБАВУ

які відбудуться

в суботу, 13 листопада 1976 р., о год. 6:00 веч.

в ПАРАФІЯЛЬНІМ ЦЕНТРІ при 1195 Дуц Авеню, ТРЕНТОН, Н. Дж.

На забаві гратиме „найкраща українська оркестра в Америці"

п. Іринея Коваля „Темпо"

Співають: Юрій Граб, Орися Гевка і Маруся Штинь

- Вступ: 12.00 дол. від особи на обід і забаву (за попереднім замовленням). 5.00 дол. від особи на забаву (від 9-ої год. вечора).
- По дальші інформації і замовлення: о. ТЕОДОР ДАНУСЯР — (609) 695-3771.

Побажаний вечірній стрій!

ВІД ІМПЕРІЇ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

них націй в СССР. Україні, Грузії, Литві, Естонії, Латвії, Білорусі, Туркестані, Вірменії й інших. Президент Форд виявив тим не лише повне незаінтересування долею уярмлених націй в СССР і сателітних країнах, але засвідчив довір'я до лицемірної брехні Москви про „самостійні" т. зв. республіки в СССР, що є її звичайними колоніями.

Натавровуючи заяву през. Форда, Зонненфельдта, політику Кіссінджера щодо російської імперії, вимагаємо від уряду і президента ЗСА, щоб вони здійснювали підписану ними Декларацію ОН з 1960 і 1972 рр. про деколонізацію світу, його деімперіялізацію, включно з розвалом расійської імперії, а не лише британської чи португальської!

Ми вимагаємо від президента й уряду ЗСА, щоб не ламали власних законів, зокрема Закону Конгресу ЗСА, однодушно схваленого в 1959 р про поневолені нації, підтримку їхньої визвольної боротьби за національно-державну незалежність, за розвал російської комуністичної імперії...

Прийшов кінець поділові світу між двома чи більше технологічними чи атомовими надпотугами!

Вирішною і спасенною для всього світу перед знищенням большевизмом — силою — найбільша духова й ідейна, політична потуга: поневолені нації, визвольний націоналізм народів, під прапорами якого наша і світу добра, справедливости, правди, волі, національної незалежности — перемога!

Передумовою здійснення прав людини є здійснення права нації! Без національної незалежної держави немає здійснення прав людини поневолених націй. Першим правом людини поневоленої нації є здобуття державної незалежности її нації, як передумови усіх інших прав! Від початку існування людства ще не було і не може бути імперії, в якій могли б бути здійснені права людини поневоленої нації, свобода людини! Ще не було і ніколи не буде справжньодемократичних імперій у світі, бо це є безглуздя саме в собі! Демократичний лад може бути в націй-поневолювача, але його ніколи не може бути в нації поневоленої! Кожна імперія у поневолених народом-поневолювачем націях — сперта на терорі, мілітарній окупації, на шибеницях і розстрілах вояовників за незалежність поневоленої нації!

Поневолені нації не борять ся за такі безглуздя, як „лібералізація", „демократизація", „гуманізація" російської імперії, але за її остаточний і тотальний розвал!

Ми апелюємо до Ватикану і Світової Ради Церков — припинити політику співпраці і капітулянства перед російськими тиранами, народоубивниками і воюючими безбожниками! Ми за екуменізм катакомбних Церков, але ми проти єднання з т.зв. церквою вислужника Кремля Пімена!

Ми вимагаємо від Ватикану респектувати права Помісних Церков, гарантовані договорами з Ватиканом і Вселенськими Ватиканським Другим Собором, зокрема в епосі визвольного націоналізму, що перемагає протиприродний і безнаціональний інтернаціоналізм! Сила Церкви не у пристосуванстві, не в опортунізмі, а в героїці і мучеництві за правду і добро, за справедливість і волю проти кривди і насилля! Хто стає проти власної Батьківщини, стає проти її Творця-Бога, бо нації — це думки Бога!

Ми висловлюємо нашу повну солідарність зі змагом української спільноти за Патріярхат УКЦ і визнання Патріярхом Йосифа Кардинала Сліпого, Мученика й Ісповідника віри не лише за Українську Церкву і Націю, але за перемогу героїчного, мученицького християнства над московським воюючим безбожництвом для усіх народів, поневолених Москвою і комунізмом!

Ми вшановуємо мучеництво катакомбних Церков Литви, Латвії, Естонії, Чехії, Болгарії, Румунії, Східної Німеччини і взагалі переслідувані Церкви усіх народів.

Ми вимагаємо від вільного світу зірвати політику співпраці з Москвою і большевизмом, а підтримати революційно-визвольну боротьбу поневолених націй за їх незалежність!

Держави Заходу зобов'язані вести у своєму власному інтересі наполегливу акцію пресії, щоб москалі забрали геть свої окупаційні війська з усіх поневолених ними країн, щоб були розв'язані концтабори і табори примусової праці, були звільнені політичні і релігійні в'язні з Юрієм Шухевичем, Святославом Караванським, Іриною Сеник, Валентином Морозом й іншими. Західній Світ зобов'язний засудити й натаврувати національне гноблення, русифікацію, господарський визиск, соціяльне давлення, всякий російський імперіялізм, неокомунізм, неомарксизм, як капітулянтські ідейки супроти московського окупанта і протинаціональні системи.

Може нарешті здивувати декого така моя думка: ми не просимо держави Заходу за нас воювати, нас „визволяти"; ми вимагаємо від них не допомагати москалям економічно, технологічно, політично, а й мілітарно у поневолюванні нас! Не „визволяйте" нас, ми самі себе визволимо, але не допомагайте принаймні москалям і комуністам винищувати і гнобити наші народи!

Немає і не може бути спільного фронту з російськими т.зв. дисидентами, які, як зміна варти імперії, опинилися на Заході, щоб рятувати її, як це вже раз доконав — за допомогою Заходу — Ленін і ко. Йдім у чужинецьке довкілля-народи, серед яких живемо з гаслами: Геть з концтаборами, психіятричними тюрмами, терором і деспотією Москви!

Геть з комунізмом і народовбивством! Геть з русифікацією і визиском! Геть з коляборацією урядів Заходу і Ватикану з московськими ґанґстерами і убивниками! Геть з російською тюрмою народів усіх барв!

Хай живе визвольний націоналізм! Хай живе героїчне християнство катакомб! Хай живуть національні суверенні соборні держави поневолених москалями і большевизмом народів! Хай живуть національні революції як шлях визволення поневолених народів!

Свобода-незалежність народам — свобода людині!

Смерть тиранії! Будьмо горді на те, що світ тиранів проти нас!

Це означає: перемога перед нами! Бо ніколи і нікому не задавити ідеї справедливости і свободи для народів і людей.

Була спроба військового перевороту в Албанії

Відень, Австрія. — Ройтер інформує, що верховода албанської компартії Енвер Гокса заявив на партійному конгресі, який тепер відбувається в Тірані, столиці Албанії, що він перешкодив плянам військового перевороту, який був заплянований проти нього особисто і його уряду групою албанських старшин з підтримкою чужих держав. Згідно з повідомленням тіранського радіо, Гокса склав цю заяву на 7-му конгресі Компартії, але її не опублікувала офіційна албанська інформаційна служба. Групу старшин, яка плянувала переворот, очолював міністер оборони Беґір Баллюку, якого, після викриття змови, осунено від влади і позбавлено усіх прав в партії. На протязі останніх трьох років вичищено з партії і засуджено також усіх його спільників. У вівторок, 2-го листопада ц. р. 68-річний албанський верховода, виголосив другу половину своєї довгої промови з засудом Совєтського Союзу і З'єднаних Стейтів Америки, які, мовляв, намагаються ізолювати Албанію від зовнішнього світу, і заповів дальшу співпрацю з урядом Китайської Народної Республіки, хоч тут і там відчувались нотки критики Пекіну за його співпрацю з Вашінґтоном.

ДЖІММІ КАРТЕР...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тичний сенатор Гюберт Гомфрі переміг республіканського кандидата Джералда Брекке.

В МАССАЧУСЕТС: Демократичний сенатор Едвард Кеннеді був переобраний, перемагаючи республіканця Майкела Робертсона.

В КАЛІФОРНІ: Республіканський кандидат . І. Гаякава був обраний на сенатора, перемагаючи демократичного сенатора Джона Тенней.

В МЕЙНІ: Демократичний сенатор Едмунд Маскі переобраний, перемагаючи республіканця Роберта Монкса.

В СТЕЙТІ ВАШІНГТОН: Демократичний сенатор Генрі Джексон здобу перемогу над Джорджом Бравном.

У ВІСКОНСИНІ: Демократичний сенатор Вілліям Проксмаєр переміг республіканця Стенлі Йорка.

У ВІРДЖІНІЇ: Сенатор Геррі Бирд мол. який кандидував як „незалежний", але переважно голосує в Сенаті разом із демократами, переміг демократа Елма Зумвальта.

Залишається більшість демократичних губернаторів

У вівтіркових виборах обрано 14 із 50-ох губернаторів і політичні коментатори вказують, що далі буде тричі стільки демократичних губернаторів, як республіканських. До цікавих вислідів належить: у Західній Вірджінії обрано демократа Джона Рокефеллера, небожа теперішнього республіканського віцепрезидента Нелсона Рокефеллера; В Іллиной республіканський кандидат Джеймс Томпсон переміг демократа Майкела Говлета, який мав підтримку впливового посадника Чікаґа, Ричарда Дейлі.

В Пуерто-Ріко дотеперішній губернатор Рафаєл Гернандез Кольон, який належить до Народної Демократичної партії, яка хоче, щоб цей острів задержав статус „коммонвелту ЗСА", програв вибори до Карльоса Ромера Барселя, кандидата Нової Проґресивної партії, яка вимагає, щоб Пуерто-Ріко стало стейтом ЗСА. Нова Проґресивна партія також здобула більшості в обох законодавчих палатах Пуерто-Ріко. Кандидати партій, які вимагають самостійности для Пуерто-Ріко, здобули ще менше голосів, ніж в останніх загальних виборах у 1972-му році.

В Ню Йорку і Ню Джерзі матимуть азартні гри

Виборці Ню Джерзі підтримали референдум, який дозволяє встановлення приватних азартних касин у Атлантік Ситі. Ці касина мають на меті запевнити, що Атлантік Ситі знову стане одним з важливіших курортних міст східнього побережжя, а це причиниться до збільшення приходів до ню-джерської стейтової скарбниці.

В Ню Йорку виборці піддержали референдум, який дозволить церковним і харитативним організаціям міста Ню Йорку та деяких місцевостей Лонґ Айленду вести такі азартні гри, як „Бінґо", гра в кості та рулетку.

ІВАН ГЕЛЬ...

(Продовження зі стор 1-ої)

громадська совість, християнська віра, любов до правди, справедливости і добра не раз приводили його на тернисті шляхи. На тих шляхах він утратив здоров'я, але ніколи не відступав від своїх переконань, не відходив від своїх принципів, не йшов на компроміс з совістю, завжди залишався морально непохитним. В 1966 році його звільнили у зв'язку з поганим станом здоров'я. Він помер 12 квітня 1970 року.

Мати Івана Геля, Февронія Іванівна, 1908 року народження, селянка, тепер пенсіонарка, живе в селі Клецько, Городецького району Львівської области.

В 1944 році Іван Гель почав вчитися в Клецьківській початковій школі, в якій закінчив 4 кляси. 1947 року вступив до 5-ої кляси Комарнівської середньої школи, з якої був виключений в 1952 році за те, що не хотів вступити в члени Комсомолу. В 1953 році його прийняли до десятої кляси Самбірської середньої школи робітничої молоді. В 1954 році, після одержання атестату зрілости, він працював слюсарем у Львівському автозаводі аж до призову в армію 1956 року. В 1959 році демобілізувався і поступив слюсарем на Львівський електро-вакуумний завод. В 1960 році став студентом вечірнього відділу історичного факультету Львівського державного університету ім. Івана Франка, з якого його виключили в 1956 році на шостому курсі, за невідвідування лекцій, спричинене його арештом (24 серпня того ж року).

27 серпня 1965 року органи КҐБ провели обшук на його квартирі у Львові при вулиці Чорній.

24-25 березня 1966 року відбувся закритий суд у Львові, на якому Геля засудили за статтями 64 і 62 ч. 1 КК УССР на три роки позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму, без заслання.

В Мордовських таборах, в пос. Явас, Іван Гель просидів до 24 серпня 1968 року. З табору його звільнили з неґативною характеристикою, в якій сказано, що своєї вини він не визнає, у вчиненому не розкаюється, від антисовєтських і націоналістичних переконань не відмовляється.

Вернувшись з ув'язнення, Гель хотів продовжувати навчання в університеті, але йому відмовили.

3 вересня 1968 року його приписали на квартирі сестри О. А. Хорт у Самборі, Львівської области. Від березня 1969 року працював слюсарем Т. М. К. Потім його прийняли на роботу у восьмирічну школу в селі Надиби, Старосамбірського району, але через три місяці звільнили. Після цього він працював в управлінні експлуатації висушальних систем і...

12 січня 1972 року на квартирі сестри, у якої жив І. Гель, і квартирі матері в селі Клецько, Городецького району, провели обшуки, а Геля арештували і посадили у тюрму у Львові при вул. Мира 1.

Івана Геля засудили за ст. 62, ч. 2 КК УССР (відповідає ст. 70 ч. 2 КК РСФСР) на десять років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії особливого режиму і на п'ять років заслання.

Тепер Іван Гель перебуває у таборі особливого режиму в Мордовії (Мордовская АССР, ст. Потьма, пос. Сосновка, учреждение ЖХ-385/1-6.

Українська Музична Фундація

Вже віддавна бажанням нашої спільноти було створити організацію, що зберегла б українську музичну спадщину і оживляла б українське культурно-музичне життя з вимогами справжньої професійности у творчій та відтворчій ділянках. І справді, ці й інші завдання взяла на себе недавно постала Українська Музична Фундація, заініційована Українським Музичним Інститутом. До цієї організації ставляться прихильно українська громадськість і українська преса. В її ряди стали музики, музикознавці, й любителі музики, — всі ті, які щиро, безкорисно і з ентузіязмом намагаються допомогти працею чи фінансами розвинути це гарно зачате діло.

І так першим овочем активної діяльности УМФундації є перевидання цінної книжки Станислава Людкевича: Дослідження, Статті, Рецензії, яку вже майже розхоплено. Другою незвичайною подією є концерт, галя-інавгураційний, української музики, що відбудеться 6-го листопада ц. р. у Тавн Голі в Ню Йорку, о год. 8-ій вечора. Виходячи з льокального середовища до репрезентативного центру світової музики, УМФундація вибрала одних з найкращих виконавців, що вже мають за собою прихильну оцінку строгої нуйоркської критики, або нагороди інтернаціональних конкурсів: Анна Чорнодольська, сопрано, Юрій Мазуркевич — скрипаль, Андрій Добрянський — бас-баритон і Тома Гриньків — піяніст. Рівень цього концерту поглибить віру в наш всеживучий талант, а зокрема в молоді розбудить приспану гордість. Тому УМФундація дає можність студентам, а також старшим громадянам дістати дешевші квитки при касі в день концерту.

Пам'ятаймо, що високоякісна культура українського таланту, — це наша сильна зброя. Нагадаймо собі чужі критики про Українську Республіканську Капелю Олександра Кошиця: „Постань молода, гарна Україно! Стань мов блискуча зірка на яскравому небі Свободи! Ми з тобою симпатизуємо і Тебе розуміємо. Хай живе і буде великою Україна!"

Дарія Гординська - Каранович

ПРЕМ'ЄРА „СКЛЯНКА ВОДИ"

Ню Йорк. — Студія Мистецького Слова пані Лідії Крушельницької поставить цієї неділі, 7-го листопада, о год. 4-ій по полудні в залі Фешен Інституту — 227 Захід 27-ма вулиця комедію п. з. „Склянка води", переклад з французького Ю. Шереха. Постава — Лідія Крушельницька, музика — Ігор Соневицький, хореографія — Ольга Ковальчук - Івасівка, оформлення сцени і проєкти костюмів — Марійка Шуст, освітлення — Юрко Гречило. Спонзор — Т-во „Самопоміч".

ТАРЗАН, Ч. 7650. Небезпека

AT LEAST WE CAN STILL FOLLOW ABOOL'S TRACKS...

...IF OMTAG HOLDS OUT IN THIS SEARING HEAT... UH, OH! SWIRLING SAND...

... A COOLING BREEZE... WELCOME AS WATER — EXCEPT FOR WHAT FOLLOWS...

SANDSTORM!... THERE GO ABOOL'S TRACKS—AND MAYBE US!

Принаймні ще можемо йти за слідами банди Абула ... Щоб Омтаґові вистачило сил ... Ой! Пісковий вихор...

...А тепер прохолодний вітрець, який приємний неначе вода, але небезпечний, бо передсказує, що надходить ...

...Піскова завірюха!!! ... Пропадають сліди Абулової банди і можемо пропасти і ми!!